

**EIROPAS SAVIENĪBAS
PADOME**

**2006. gada 3. novembrī
(OR. en)**

14765/06

**Starpiestāžu lieta:
2005/0245 (COD)**

LIMITE

**EF 49
ECOFIN 373
CONSOM 104
CRIMORG 162
CODEC 1223**

PIEZĪME

Sūtītājs:	Prezidentvalsts
Saņēmējs:	Finanšu pakalpojumu darba grupa (atašeji – maksājumu pakalpojumi)
K-jas pr. Nr.:	15625/05 EF 62 ECOFIN 407 CONSOM 54 CRIMORG 155 CODEC 1165
Temats:	Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū un par Direktīvas 97/7/EK, 2000/12/EK un 2002/65/EK grozīšanu

Pielikumā pievienots prezidentvalsts kompromisa teksts par visu tekstu.

Izmaiņas šajā tekstā salīdzinājumā ar iepriekšējiem tekstiem ir pasvītrotas.

- (1) Lai izveidotu iekšējo tirgu, ir svarīgi Kopienā nojaukt visas iekšējās robežas, lai atļautu brīvu preču, personu, pakalpojumu un kapitāla apriti. Tādēļ ir būtiski, lai pareizi darbotos maksājumu pakalpojumu vienotais tirgus. Taču pašlaik šā tirgus darbību traucē saskaņotības trūkums.
- (2) Šobrīd dalībvalstu maksājumu pakalpojumu tirgu organizē atsevišķi saskaņā ar valsts tiesību aktiem, un maksājumu pakalpojumu tiesiskais regulējums ir sadalīts 25 valstu tiesiskās sistēmās.
- (3) Situāciju nav pietiekami uzlabojuši jau pieņemtie Kopienas tiesību akti, proti, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 97/5/EK (1997. gada 27. janvāris) par pārrobežu pārskaitījumiem, Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 2560/2001 (2001. gada 19. decembris) par pārrobežu maksājumiem euro, ne arī Komisijas Ieteikums 87/598/EEK (1987. gada 8. decembris) par Eiropas Rīcības kodeksu elektroniskajiem maksājumiem (attiecības starp finanšu iestādēm, tirgotājiem, pakalpojumu uzņēmumiem un klientiem), Komisijas Ieteikums 88/590/EEK (1988. gada 17. novembris) par maksājumu sistēmām un jo īpaši attiecībām starp kartes turētāju un kartes emitentu vai Komisijas Ieteikums 97/489/EK (1997. gada 30. jūlijs) par darījumiem ar elektronisko maksājumu instrumentiem un jo īpaši attiecībām starp kartes turētāju un emitentu. Turklāt tas, ka vienlaikus pastāv valsts noteikumi un nepilnīga Kopienas sistēma, ir radījis neskaidrību un juridisko nenoteiktību ¹.
- (4) Tādēļ ir būtiski Kopienas līmenī izveidot tādu modernu un saskaņotu tiesisko regulējumu maksājumu pakalpojumiem neatkarīgi no tā, vai pakalpojumi ir savienojami ar finanšu nozares iniciatīvas Vienotai euro maksājuma zonai (*SEPA*) sistēmu, kas būtu neitrāls un tādējādi visām maksājumu sistēmām nodrošinātu vienādus apstākļus, lai saglabātu patērētāju izvēli, kas, salīdzinot ar esošām valsts sistēmām ², būtu ievērojams solis uz priekšu attiecībā uz patērētāju izmaksām, drošību un efektivitāti.

¹ Kā *ECON* 1.

² Kā *ECON* 2.

- (5) Šai sistēmai būtu jānodrošina koordinācija starp valsts noteikumiem par piesardzības prasībām, jaunu maksājumu pakalpojumu sniedzēju piekļuvi tirgum, prasībām attiecībā uz informāciju un attiecīgajām maksājumu pakalpojumu lietotāju tiesībām un pienākumiem. Šajā sistēmā būtu jā saglabā noteikumi, kas paredzēti Regulā (EK) Nr. 2560/2001, ar kuru izveidoja vienotu tirgu maksājumiem euro, ciktāl tie attiecas uz cenām. Noteikumi, kas paredzēti Direktīvā 97/5/EK, un ieteikumi, kas sniegti Ieteikumā 87/598/EEK, 88/590/EEK un 97/489/EK, būtu jāiekļauj vienotā saistošā tiesību aktā.
- (6) Tomēr nebūtu pareizi, ja ar šo tiesisko sistēmu reglamentētu visas darbības jomas. Tās piemērošana būtu jāattiecina uz pakalpojumu sniedzējiem, kuru galvenais darbības veids ir maksājumu pakalpojumu sniegšana maksājumu pakalpojumu lietotājiem. To arī nav pareizi piemērot pakalpojumiem, ja naudas līdzekļu nodošanu no maksātāja maksājuma saņēmējam vai to transportēšanu veic vienīgi banknotēs un monētās vai ja nodošanu veic ar čeku, vekseli, parādzīmi vai citiem instrumentiem, kuponiem vai kartēm, kas izrakstītas maksājumu pakalpojumu sniedzējam vai citai personai, lai maksājuma saņēmēja rīcībā nodotu līdzekļus. Lai gan tiesiskajam regulējumam būtu jāattiecas uz maksājumu pakalpojumu lietotājiem un to attiecībām ar maksājumu pakalpojumu sniedzējiem vienmēr, kad tie izmanto maksājumu pakalpojumus, daži noteikumi nebūtu jāpiemēro darījumiem, ko veikuši uzņēmumi, jo lietotājam varētu būt iespēja apspriest ar maksājumu pakalpojumu sniedzēju specifiskākus un piemērotākus noteikumus.
- (6.a) Naudas pārvedums ir vienkāršs maksājumu pakalpojums, ko parasti veic skaidrā naudā, kuru maksātājs sniedz maksājumu pakalpojumu sniedzējam, kas attiecīgo summu, piemēram, ar sakaru tīkla palīdzību nodod maksājuma saņēmējam vai citam maksājumu pakalpojumu sniedzējam, kas rīkojas maksājuma saņēmēja vārdā. Dažās dalībvalstīs lielveikali, tirgotāji un citi mazumtirgotāji sabiedrībai sniedz attiecīgus pakalpojumus, ar kuru palīdzību var nomaksāt rēķinus par komunālajiem pakalpojumiem un citus regulārus ikdienas rēķinus. Šis pakalpojums ir naudas pārvedums, kā definēts šajā direktīvā ³.

- (7) Vajadzētu noteikt maksājumu pakalpojumu sniedzēju kategorijas, kas var likumīgi sniegt šos pakalpojumus visā Kopienā, proti, kredītiestādes, kuras pieņem noguldījumus no lietotājiem, lai finansētu maksājumu darījumus, un uz kurām būtu jāturpina attiecināt piesardzības prasības saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/48/EK (2000. gada 14. jūnijs) par kredītiestāžu darbības sākšanu un veikšanu, elektroniskās naudas iestādes, kas emitē elektronisko naudu, lai finansētu maksājumu darījumus, un uz ko būtu jāturpina attiecināt piesardzības prasības saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/46/EK (2000. gada 18. septembris) par elektroniskās naudas iestāžu darbības sākšanu, veikšanu un konsultatīvu uzraudzību, un pasta žironrēķinu iestādes, kam ir tādas tiesības saskaņā ar valsts (...) tiesību aktiem.

(7.a) Šajā direktīvā paredzēti noteikumi tādu maksājumu darījumu izpildīšanai, kuros līdzekļi ir elektroniskā nauda, kā definēts Direktīvas 2000/46/EK 1. panta 3. punkta b) apakšpunktā. Taču ar šo direktīvu neregulē elektroniskās naudas emisiju un negroza piesardzīgas uzraudzības noteikumus attiecībā uz elektroniskās naudas iestādēm, kā paredzēts Direktīvā 2000/46/EK. Tādējādi maksājumu iestādēm nav atļauts emitēt elektronisku naudu ⁴.

- (8) Tomēr, lai likvidētu juridiskos šķēršļus iekļūšanai tirgū, vajadzētu izstrādāt vienotu licenci visiem tādu maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, kas nav saistīti ar noguldījumu pieņemšanu vai elektroniskās naudas emisiju. Tādēļ vajadzētu ieviest jaunu pakalpojumu sniedzēju kategoriju, turpmāk tekstā „maksājumu iestādes”, tādējādi saskaņā ar stingriem un vispārējiem nosacījumiem dodot atļauju tādām fiziskām un juridiskām personām, kas neietilpst jau esošajās kategorijās, visā Kopienā sniegt maksājumu pakalpojumus. Tādējādi šādiem pakalpojumiem visā Kopienā piemērotu vienus un tos pašus nosacījumus ⁵.

³ Jauns apsvērums attiecībā uz rēķinu maksāšanas pakalpojumiem.

⁴ Jauns apsvērums, lai precizētu, ka šī direktīva neregulē elektroniskas naudas emisiju un ka maksājumu iestādēm nav atļauts emitēt elektronisku naudu.

(9) Nosacījumiem, ar kādiem piešķir un saglabā atļauju kļūt par maksājumu iestādi, būtu jāietver piesardzības prasības proporcionāli tam darbības un finansiālajam riskam, ar ko šīs iestādes sastopas savā uzņēmējdarbībā. Šajās prasībās attiecībā uz maksājumu iestādēm būtu jāņem vērā tas, ka maksājumu iestādes iesaistās konkrētākā un ierobežotākā darbības jomā, tādējādi radot šaurāka diapazona riskus, ko ir vieglāk uzraudzīt un kontrolēt, nekā riskus, kas rodas saistībā ar plašāku kredītiestāžu darbības spektru. Jo īpaši maksājumu iestādēm būtu jāaizliedz pieņemt noguldījumus no lietotājiem, un maksājumu pakalpojumu sniegšanai tām būtu jāatļauj izmantot vienīgi no lietotājiem pieņemtus finanšu līdzekļus. Būtu jāparedz noteikumi, ka klientu naudas līdzekļi jātur atsevišķi no citai uzņēmējdarbībai paredzētiem maksājumu iestādes līdzekļiem. Uz maksājumu iestādēm būtu arī jāattiecina efektīvi noteikumi, ar ko novērš nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu ⁶

[(9.a) Tā kā ir svarīgi garantēt maksājumu iestāžu finanšu stabilitāti. Maksājumu iestādēm nav lietderīgi sniegt ilgtermiņa aizdevumus, piemēram, hipotekāros kredītus. Tomēr, ja kredīts ir sniegts, lai vienkāršotu maksājumu pakalpojumus, t.i., emitējot kredītkartes, vai, ja tas citā veidā ir cieši saistīts ar maksājumu iestādes uzņēmējdarbību, to ir lietderīgi atļaut, ja tas ir refinansēts, izmantojot maksājumu iestādes pašu kapitālu, tai skaitā kapitāla tirgū iegūtus līdzekļus, nevis līdzekļus, ko tā maksājumu pakalpojumu veikšanai tur klientu vārdā ⁷.]

(10) Dalībvalstīm vajadzētu izraudzīties iestādes, kas ir atbildīgas par atļauju piešķiršanu maksājumu iestādēm, kārtējo pārbaužu veikšanu un lēmumiem attiecībā uz atļaujas atsaukšanu. Lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi, dalībvalstīm maksājumu iestādēm nevajadzētu piemērot citas prasības, nekā tās, kas paredzētas šajā direktīvā. Tomēr būtu jāparedz iespēja visus kompetento iestāžu lēmumus apstrīdēt tiesā. Turklāt kompetento iestāžu uzdevumiem nevajadzētu skart maksājumu sistēmu pārraudzību – šis uzdevums saskaņā ar Līguma 105. panta 2. punkta ceturtā ievilkuma noteikumiem jāveic Eiropas Centrālo banku sistēmai.

⁵ Kā *ECON* 4.

⁶ Daļēji kā *ECON* 5.

⁷ *ECON* 6 grozīts. Kvadrātiekvās saistībā ar kapitāla jautājumu u.c.

(11) Ņemot vērā to, ka ir vēlams reģistrēt visu to personu identitāti un datus, kas sniedz maksājumu pakalpojumus, un, neatkarīgi no tā, vai šīs personas atbilst visiem nosacījumiem par atļaujas saņemšanu kļūt par maksājumu iestādi, ir vēlams kaut kādā mērā šīs personas atzīt, lai nepieļautu, ka tās sāk nelegālu saimniecisku darbību; tāpēc ir jāparedz mehānisms, ar kādu tos maksājumu sniedzējus, kas neatbilst visiem šiem nosacījumiem, tomēr var uzskatīt par maksājumu iestādēm. Šim nolūkam ir lietderīgi ļaut dalībvalstīm iekļaut šādas personas maksājumu iestāžu reģistrā, nepiemērojot visus atļaujas piešķiršanas nosacījumus. Tomēr ir svarīgi paredzēt iespēju izdarīt atkāpi, kas būtu atkarīga no stingrām prasībām attiecībā uz darījumu apjomu. Turklāt ir svarīgi paredzēt, ka gadījumos, kad piemērota šī atkāpe, Kopienā sniegtos maksājumu pakalpojumus drīkst sniegt vienīgi reģistrācijas dalībvalstī.

(12) svītrots⁸

⁸ 12. apsvērumu svītros, tā kā 12.a apsvērumš attiecas aptuveni uz to pašu jautājumu. Cits risinājums būtu mainīt apsvērumu numerāciju: 12.a apsvērumu pārsaukt par 12. apsvērumu un attiecīgi 12.b apsvērumu – par 12.a apsvērumu.

(12.a) Visiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem ir būtiski saņemt piekļuvi maksājumu sistēmu tehniskās infrastruktūras pakalpojumiem. Šajās maksājumu sistēmās parasti ir iekļautas, piemēram, karšu shēmas, kurās iesaistītas četras puses, kā arī galvenās sistēmas pārskaitījumu un tiešā debeta veikšanai. Lai nodrošinātu vienādu attieksmi visā Kopienā pret dažādām atļautu maksājumu pakalpojumu sniedzēju kategorijām saskaņā ar to konsultatīvās uzraudzības licenci, ir svarīgi precizēt noteikumus par piekļuvi maksājumu pakalpojumu sniegšanai un piekļuvi maksājumu sistēmām. Vajadzētu paredzēt noteikumus par nediskriminējošu attieksmi pret atļauju saņēmušām maksājumu iestādēm un kredītiestādēm, lai visi iekšējā tirgū konkurējošie maksājumu pakalpojumu sniedzēji šo (...) maksājumu sistēmu tehniskās infrastruktūras pakalpojumus varētu izmantot ar tiem pašiem nosacījumiem. Tam nevajadzētu skart dalībvalstu tiesības ierobežot piekļuvi sistēmiski svarīgām sistēmām saskaņā ar Direktīvu 98/26/EK, kā arī ECB un ECBS kompetenci, kā noteikts Līguma 105. panta 2. punktā un ECBS Statūtu 3. panta 1. punktā un 22. pantā, attiecībā uz piekļuvi maksājumu sistēmām. Turklāt dažādo attieksmi, ko piemēro atļauju saņēmušiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem un tādiem, uz kuriem attiecas šīs direktīvas 21. pantā minētā atkāpe un Direktīvas 2000/46/EK 8. pantā minētais atbrīvojums, var pamatot ar atšķirīgām uzraudzības prasībām salīdzinājumā ar tām, ko piemēro atļauju saņēmušiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem.

(12.b) Noteikumus attiecībā uz piekļuvi maksājumu sistēmām nepiemērotu slēgtām sistēmām vai sistēmām ar īpašuma tiesībām, ko parasti ir izveidojis un ko izmanto viens maksājumu pakalpojumu sniedzējs. Šīs slēgtās sistēmas var izmantot tieši līdzās maksājumu sistēmām, vai arī drīzāk tās izmanto tādā tirgus nišā, kurā maksājumu sistēmas pienācīgi nedarbojas. Slēgtās maksājumu sistēmās ietilpst karšu shēmas, kurās iesaistītas trīs puses, banku grupu iekšējās sistēmas, maksājumu pakalpojumi, ko sniedz telekomunikāciju operatori, vai arī naudas pārvedumu pakalpojumi, kur slēgtās shēmas operators maksātājam un maksājuma saņēmējam parasti ir maksājumu pakalpojumu sniedzējs (pats vai licencēts aģents). Nebūtu lietderīgi trešām personām piešķirt piekļuvi šīm slēgtajām maksājumu shēmām ar īpašuma tiesībām.

(13) Būtu jāpieņem noteikumu kopums, lai nodrošinātu maksājumu pakalpojumu nosacījumu pārskatāmību.

(14) Šo direktīvu nevajadzētu piemērot skaidrā naudā veiktiem maksājumu darījumiem, tā kā jau pastāv vienots maksājumu tirgus skaidrai naudai. Šī direktīva turklāt nebūtu jāpiemēro tādiem maksājumiem, ko veic ar čeku, jo to īpašības neļauj tos apstrādāt tikpat efektīvi kā citus maksājuma līdzekļus. Labai praksei šajā jomā tomēr vajadzētu balstīties uz principiem, kas izklāstīti šajā direktīvā ⁹.

(15) svītrots ¹⁰

(15.a) Tā kā (...) patērētāji un uzņēmumi ¹¹ nav līdzīgā pozīcijā, tiem nav vajadzīgs vienāds aizsardzības līmenis. Lai gan ir svarīgi nodrošināt patērētāju tiesības, līgumā paredzot noteikumus, no kuriem nevar atkāpties, uzņēmumiem un organizācijām ir lietderīgi ļaut rīkoties citādi. Tomēr dažus galvenos šīs direktīvas noteikumus vajadzētu piemērot vienmēr – neatkarīgi no lietotāja statusa. (...).

(16) Šai direktīvai būtu jāprecizē maksājumu pakalpojumu sniedzēju pienākumi, informējot maksājumu pakalpojumu lietotājus, kam būtu jāsaņem vienādi augsta līmeņa skaidru informāciju par maksājumu pakalpojumiem, lai veiktu uz informāciju balstītu izvēli un varētu iepirkties visā ES. Pārskatāmības nolūkos šajā direktīvā paredz saskaņotas prasības nodrošināt vajadzīgās informācijas sniegšanu pietiekamā apjomā maksājumu pakalpojumu lietotājiem gan attiecībā uz maksājumu pakalpojumu līgumu, gan maksājuma darījumiem. Lai (...) sekmētu maksājumu pakalpojumu iekšējā tirgus netraucētu darbību ¹², dalībvalstīm nevajadzētu būt iespējai pieņemt citus noteikumus par informāciju nekā tos, kas paredzēti šajā direktīvā.

⁹ Kā *ECON* 8.

¹⁰ Jāsvītros, kā ierosināts *ECON* 9.

¹¹ EP: uzskata mikrouzņēmumus par patērētājiem.

- (17) Patērētājiem vajadzētu būt aizsargātiem pret negodīgu un maldinošu praksi saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem, kā arī ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/31/EK (Direktīva par elektronisko tirdzniecību) un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2002/65/EK par patēriņa finanšu pakalpojumu tālpārdošanu. Arī turpmāk piemēro šajos tiesību aktos paredzētos papildu noteikumus (...). Tomēr, jo īpaši būtu jāprecizē saistība starp šo direktīvu un Direktīvu 2002/65/EK.
- (18) Informācijas prasībām vajadzētu būt samērīgām ar lietotāju vajadzībām, un informācija būtu jāpaziņo ierastā veidā. Tomēr informācijas prasībām vienreizēja maksājuma darījumam būtu jāatšķiras no tāda pamatlīguma informācijas prasībām, kurā paredz maksājumu darījumu virkni ¹³.
- (18.a) Praksē pamatlīgumi un darījumi, uz ko tie attiecas, ir daudz vairāk izplatīti un ekonomiski svarīgāki nekā vienreizēja maksājuma darījumi. Ja izmanto maksājumu kontu vai noteiktu maksājumu instrumentu, ir nepieciešams pamatlīgums. Tādējādi prasībām attiecībā uz iepriekšēju informāciju saistībā ar pamatlīgumiem vajadzētu būt pietiekami plašām, un informācija vienmēr būtu jāsniedz papīra formā vai ar cita pastāvīga informācijas nesēja palīdzību, tostarp, izmantojot kontu izrakstu printera izdrukā, disketes, lasāmatmiņas kompaktdiskus *CD-ROM*, *DVD* un cieta disku personālajā datorā, uz kura glabā elektronisko pastu, taču neizmantojot Interneta vietnes, izņemot gadījumus, ja tās būtu pieejamas turpmākai atsaucei par laika posmu, kurš atbilst informācijas mērķiem, un ļautu neizmainītā veidā atveidot uzglabāto informāciju ¹⁴. Tomēr par to, kādā veidā sniegt turpmāku informāciju par veiktiem darījumiem, maksājumu pakalpojumu sniedzējs un maksājumu pakalpojumu lietotājs var vienoties pamatlīgumā. Piemēram, var vienoties par to, ka, izmantojot Interneta bankas pakalpojumus, visa informācija par maksājumu kontu ir pieejama tiešsaistē.

¹² EP: projektā jāprecizē. Jaunajā projektā tiks precizēts.

¹³ Kā *ECON* 10.

¹⁴ Kā tika panākta vienošanās AT prezidentūras laikā, sākotnējo "pastāvīga informācijas nesēja" definīciju no 4. panta 19. punkta jāsvīturo un jāiekļauj apsvērumā.

- (18.b) Veicot vienreizēja maksājuma darījumus, maksājumu pakalpojumu sniedzējam pašam pēc savas ierosmes vajadzētu sniegt tikai svarīgāko informāciju. Tā kā maksātājs, dodot rīkojumu veikt maksājuma uzdevumu, parasti ir klātienē, nav jāpieprasa, lai informācija jebkurā gadījumā tiktu sniegta papīra formā vai, izmantojot citu pastāvīgu informācijas nesēju. Maksājumu pakalpojumu sniedzējs informāciju var sniegt mutiski pie lodziņa vai darīt to viegli pieejamu citā veidā, piemēram, turot attiecīgo informāciju uz ziņojumu dēļa telpās. Turklāt būtu jānodrošina informācija par to, kur var iegūt citu sīkāku informāciju (t.i., Interneta vietnes adrese). Tomēr, ja patērētājs tā vēlas, svarīgāko informāciju būtu jāsniedz papīra formā vai, izmantojot citu pastāvīgu informācijas nesēju.
- (18.c) Direktīvā apstiprina patērētāja tiesības saņemt attiecīgo informāciju bez maksas, pirms patērētājs uzņemas saistības, ko uzliek jebkāds maksājumu pakalpojumu līgums. Tāpat patērētājs jebkurā līgumattiecību laikposmā bez maksas papīra formā varētu pieprasīt iepriekšēju informāciju, kā arī pamatlīgumu. Tādējādi patērētājs var salīdzināt maksājumu pakalpojumu sniedzēja pakalpojumus un nosacījumus, kas uz tiem attiecas, un jebkādu domstarpību gadījumā viņš var pārbaudīt savas līgumtiesības un saistības. Šie noteikumi atbilst noteikumiem, kas izklāstīti iepriekšminētajā Direktīvā 2002/65/EK. Šajā direktīvā skaidri formulētie noteikumi par bezmaksas informāciju nav spēkā gadījumos, kad, sniedzot informāciju patērētājam, (...) saskaņā ar citām piemērojamām direktīvām var iekasēt maksu.
- (18.d) Turklāt galveno informāciju par veiktajiem darījumiem patērētājam vajadzētu saņemt bez papildu maksas. Veicot vienreizēja maksājuma darījumus, maksājumu pakalpojumu sniedzējam nevajadzētu pieprasīt atsevišķu maksu par šo informāciju. Lai arī Interneta banka un elektroniska datu pārraide ir kļuvusi izplatītāka, vēl arvien ir jānodrošina, ka visiem patērētājiem ir vienādas iespējas saņemt attiecīgo informāciju. Ja pamatlīgumā ir panākta vienošanās par to, ka informāciju patērētājam sniedz papīra formā, maksājuma konta izrakstus reizi mēnesī būtu jāsniedz bez maksas. Tomēr, ņemot vērā pārskatāmības svarīgo lomu, novērtējot un šķirojot patērētāju vajadzības, puses varētu vienoties par maksu par biežāku informāciju vai papildinformāciju.

(19) Lai atvieglotu patērētāju mobilitāti, patērētājiem vajadzētu būt iespējai bez maksas izbeigt pamatlīgumu pēc viena gada. Attiecībā uz patērētājiem iepriekšējas paziņošanas termiņš, par kuru vienojas, nevar būt garāks par vienu mēnesi un attiecībā uz maksājumu pakalpojumu sniedzējiem – ne īsāks par diviem mēnešiem. (...)

(20)¹⁵

(21) Lai mudinātu maksājumu pakalpojumu lietotāju nekavējoties ziņot savam pakalpojumu sniedzējam par jebkuru maksājumu instrumenta zādzību vai nozaudēšanas gadījumu un tādējādi samazināt neatļautu darījumu risku, lietotāja atbildībai būtu jābūt ierobežotas summas apjomā (...), ja vien maksājumu pakalpojumu lietotājs nav rīkojies krāpnieciski vai pieļāvis rupju nolaidību. Turklāt, tiklīdz lietotājs ir informējis maksājumu pakalpojumu sniedzēju, ka viņa maksājumu instrumenta drošība, iespējams, ir apdraudēta, no lietotāja nevajadzētu prasīt segt jebkādus turpmākos zaudējumus, kas izriet no šā instrumenta neatļautas lietošanas. Maksājumu pakalpojumu sniedzēji ir atbildīgi par savu produktu tehnisko drošību ¹⁶.

(21.a) Lai izvērtētu to, cik rupju nolaidību maksājumu pakalpojumu lietotājs ir pieļāvis, būtu jāņem vērā visi apstākļi. (...) Pierādījumus par varbūtēju rupju nolaidību un tās pakāpi vajadzētu izvērtēt tiesai saskaņā ar valsts tiesību aktiem. Līguma noteikumus un nosacījumus attiecībā uz elektroniskās naudas instrumentu, kura mērķis būtu palielināt patērētāja pierādīšanas pienākumus vai samazināt izdevēja pierādīšanas pienākumus, būtu jāuzskata par spēkā neesošiem.¹⁷

(21.b) (...) Dalībvalstis var noteikt mazāk stingrus noteikumus patērētājiem, lai saglabātu patērētāju aizsardzības līmeni un lai veicinātu uzticēšanos elektronisko maksājumu instrumentu drošai lietošanai. Būtu jāņem vērā tas, ka dažādi instrumenti rada dažādu risku, un, ievērojot to, vajadzētu sekmēt drošāku instrumentu emisiju. (...)

¹⁵ Šajā apsvērumā Komisijas priekšlikumā izskatīts mikromaksājumu jautājums. Diskusijām par mikromaksājumiem un masu maksājumiem ir nepieciešami Komisijas aptaujas rezultāti, ko tā veikusi rūpniecības nozares jomā.

¹⁶ Kā *ECON* 11.

¹⁷ *ECON* 12

- (22) Būtu jāparedz noteikumi, kas reglamentē zaudējumu sadalījumu, ja notikuši neatļauti maksājumu darījumi. Maksājumu pakalpojumu lietotājiem, kas nav patērētāji, var piemērot citus noteikumus, tā kā šādiem lietotājiem parasti ir lielākas iespējas izvērtēt krāpšanas iespējamību un veikt kompensācijas pasākumus ¹⁸.
- (23) Gadījumos, kad lietotājs izvirza prasību par tāda maksājuma darījuma kompensēšanu, kura summa netika precizēta, tiesības uz kompensāciju nedrīkstētu ietekmēt maksātāja atbildību attiecībā pret maksājuma saņēmēju par precēm vai pakalpojumiem, kas pasūtīti vai izlietoti, vai par ko likumīgi noteikta maksa, vai lietotāja tiesības attiecībā uz maksājuma uzdevuma atsaukšanu.
- (23.a) Lai laikus varētu veikt finanšu plānošanu un maksājumu saistību izpildi, patērētājiem un uzņēmumiem ir jābūt skaidrībai par laikposmu, kas vajadzīgs maksājuma uzdevuma izpildei. Tādējādi šajā direktīvā skaidri noteikts termiņš, kad tiesības un saistības stājas spēkā. Attiecīgais termiņš atbilst brīdim, kad maksājumu pakalpojumu sniedzējs faktiski saņem maksājuma uzdevumu vai brīdim, kad viņam to vajadzēja saņemt parastos apstākļos. Lietotājam vajadzētu varēt paļauties uz maksājuma uzdevuma pienācīgu izpildi, ja maksājumu pakalpojumu sniedzējam līgumā vai noteikumos nav paredzēts iemesls izpildes atteikumam. Ja maksājumu pakalpojumu sniedzējs atsaka veikt maksājuma uzdevumu, atteikumu un atteikuma iemeslu maksājumu pakalpojuma lietotājam dara zināmu tiklīdz tas iespējams, ievērojot valsts un Kopienas tiesību aktu prasības.
- (24) Ņemot vērā to, cik ātri modernās pilnībā automatizētās maksājumu sistēmas apstrādā maksājumu darījumus, kas nozīmē to, ka pēc noteikta brīža nevar atsaukt maksājuma uzdevumus bez lielām izmaksām par manuālu operāciju, ir skaidri jānosaka termiņš, līdz kuram iespējams veikt atsaukumu. Tomēr atkarībā no maksājumu pakalpojuma veida un maksājuma uzdevuma, puses var dažādi vienoties par šo termiņu. Šajā saistībā atsaukums ir piemērojams vienīgi maksājumu pakalpojumu lietotāju un maksājumu pakalpojumu sniedzēju starpā, tādējādi neskarot maksājumu darījumu negrozāmību un pabeigtību maksājumu sistēmās.

¹⁸ Atbilst *ECON* 13.

- (25) Attiecībā uz pilnībā integrētu tūlītēju maksājumu apstrādi un juridisko noteiktību par jebkādu pakārtotu saistību izpildi maksājumu pakalpojumu lietotāju starpā ir būtiski, lai visa summa, ko pārskaita maksātājs, būtu jāieskaita maksājuma saņēmēja kontā. Attiecīgi būtu arī jāparedz, ka nevienam no starpniekiem, kas iesaistīti maksājumu darījumu veikšanā, nebūtu iespējams veikt atskaitījumus no pārskatītās summas. Tomēr būtu jāparedz iespēja slēgt nolīgumu starp maksājuma saņēmēju un viņa maksājumu pakalpojumu sniedzēju par to, lai pēdējais šeit minētais varētu atskaitītu savu samaksu. Tomēr, lai maksājuma saņēmējs varētu pārliecināties par to, vai atbilstīgā summa ir korekti samaksāta, turpmākā informācijā par maksājumu darījumu būtu jāiekļauj ne tikai pārskaitīto līdzekļu pilna summa, bet arī jebkura pakalpojumu maksas summa.
- (26) Attiecībā uz pakalpojumu maksu pieredze rāda, ka maksas dalīšana starp maksātāju un maksājuma saņēmēju ir visefektīvākā sistēma, jo tā atvieglo maksājumu tūlītēju apstrādi. Tādēļ parastos apstākļos būtu jāparedz noteikums, lai attiecīgie maksājumu pakalpojumu sniedzēji tiešā veidā iekasētu pakalpojumu maksu no maksātāja un maksājuma saņēmēja. Tomēr to vajadzētu piemērot vienīgi tad, ja darījumā nav jāveic valūtas maiņa¹⁹. Uzliktās maksas summa var arī būt nulles vērtībā, tā kā šīs direktīvas noteikumi neietekmē tādu praksi, saskaņā ar kuru maksājumu pakalpojumu sniedzējs neiekasē maksu patērētājiem par naudas ieskaitīšanu viņu kontos. Tāpat atkarībā no līguma noteikumiem maksājumu pakalpojumu sniedzējs par maksājuma pakalpojuma lietošanu var iekasēt maksu tikai maksājuma saņēmējam (tirgotājam), tādējādi neuzliekot samaksu maksātājam. Maksas uzlikšana maksājumu sistēmām var būt abonēšanas maksas formā. Noteikumiem par pārskaitīto summu vai jebkuru iekasētu maksu nav tiešas ietekmes, nosakot cenas starp maksājumu pakalpojumu sniedzēju vai jebkuriem starpniekiem.
- (26a) Lai sekmētu pārskatāmību un konkurenci, maksājumu pakalpojumu sniedzējam nevajadzētu atturēt maksājuma saņēmēju pieprasīt maksu no maksātāja par noteikta maksājumu instrumenta lietošanu. Tomēr, ja debeta karšu shēma ir būtiska (...) maksājumu infrastruktūras daļa, dalībvalstis var (...) aizliegt maksājuma saņēmējam iekasēt maksu par maksājumiem, kas veikti ar (...) debeta karti.

¹⁹ Kā *ECON* 15.

- (27) Lai uzlabotu maksājumu efektivitāti visā Kopienā, būtu jāparedz (...) maksimālais izpildes laiks – viena diena visiem tādiem maksātāja ierosinātiem maksājumiem, kas izteikti euro vai citā ES valsts valūtā, tostarp pārskaitījumiem un naudas pārvedumiem. Visiem pārējiem maksājumiem, piemēram, maksājumiem, ko ierosina maksājuma saņēmējs, tostarp tiešam debetam un maksājumiem ar karti, ja nav izteiktas vienošanās starp maksājumu pakalpojumu sniedzēju un maksājumu pakalpojumu lietotāju par ilgāku izpildes laiku, būtu jāpiemēro tas pats vienas dienas izpildes laiks. Tomēr, izmantojot tiešā debeta shēmu, maksājuma saņēmējs (tirgotājs) un maksājumu pakalpojumu sniedzējs var vienoties par maksimāli trīs darba dienu izpildes laiku. Minētos laikposmus varētu pagarināt par vienu papildu darba dienu, ja maksājuma uzdevums ir sniegts papīra formā. Tas nodrošinātu nepārtrauktus maksājumu pakalpojumus tādiem patērētājiem, kuri ir pieraduši lietot dokumentus vienīgi papīra formā. Tā kā iekšzemes maksājumu infrastruktūra bieži ir ļoti efektīva, un lai novērstu jebkādu pastāvošās pakalpojumu kvalitātes pazemināšanos, dalībvalstīm būtu jāļauj saglabāt vai paredzēt noteikumus, vajadzības gadījumā paredzot izpildes laiku, kas ir īsāks par vienu darba dienu ²⁰.
- (28) Noteikumiem par izpildi pilnā apjomā un par izpildes laiku vajadzētu veidot labu praksi, ja viens no maksājumu pakalpojumu sniedzējiem atrodas ārpus Kopienas ²¹.
- (29) Maksājumu pakalpojumu lietotājiem ir būtiski zināt maksājumu pakalpojumu faktiskās izmaksas un maksu, lai viņi varētu izdarīt izvēli. Tādējādi būtu jāaizliedz nepārskatāmu cenu noteikšanas metožu izmantošana, jo pastāv vispārējs uzskats, ka šo metožu rezultātā lietotājiem ir ārkārtīgi sarežģīti noteikt maksājumu pakalpojuma faktisko cenu. Jo īpaši nedrīkstētu atļaut izmantot valutēšanas dienu, kas ir neizdevīga lietotājam ²².

²⁰ Skat. *ECON* 16.

²¹ *ECON* 19.

²² *ECON* 20.

(30) Lai nodrošinātu maksājumu sistēmas netraucētu un efektīvu darbību, lietotājam jāspēj paļauties uz maksājumu pakalpojumu sniedzēju, kurš veic maksājumu darījumu pareizi un laicīgi. Parasti pakalpojumu sniedzējs spēj izvērtēt riskus, kas saistīti ar maksājumu darījumu. Tieši maksājumu pakalpojumu sniedzējs nodrošina maksājumu sistēmu, veic pasākumus, lai atsauktu nepareizi vai kļūdaini izvietotus līdzekļus, un vairumā gadījumu lemj par darījuma izpildē iesaistītajiem starpniekiem. Ņemot vērā visus šos apsvērumus, ir pilnīgi piemēroti noteikt pakalpojumu sniedzēja atbildību par tāda maksājumu darījuma izpildi, ko atzinis lietotājs, izņemot *force majeure* gadījumus.²³

(30.a)(...) Maksājumu pakalpojumu sniedzējam vajadzētu uzņemt atbildību par pareizu maksājumu izpildi, tostarp (...) pilnu atbildību par jebkādiem traucējumiem, ko izraisījušas citas puses maksājumu sistēmas kļūdē, līdz pat maksājumiem maksājuma saņēmējam. No šīs atbildības izriet, ka maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējam vajadzētu nekavējoties atmaksāt attiecīgo darījuma summu maksātājam, ja maksājuma saņēmējam nav ieskaitīta pilna summa, neskarot citus iespējamus prasījumus. Iespējamu kompensāciju un tiesības uz atmaksu starp maksājumu pakalpojumu sniedzēju un jebkuru starpnieku, piemēram, apstrādātāju, vajadzētu noteikt saskaņā ar līguma noteikumiem.

(31) Maksājumu pakalpojumu sniedzējam būtu jāspēj nepārprotami norādīt vajadzīgo informāciju, lai pareizi izpildītu maksājuma uzdevumu. Tomēr no otras puses, lai izvairītos no sadrumstalotības un neapdraudētu integrētas maksājumu sistēmas veidošanu Kopienā, dalībvalstīm nedrīkstētu ļaut to tiesību aktos paredzēt prasību maksājumu darījumos lietot konkrētu identifikatoru. Maksājumu pakalpojumu sniedzēja atbildība ir saistīta tikai ar to, ka tas pareizi veic maksājuma darījumu saskaņā ar maksājumu pakalpojumu lietotāja maksājuma uzdevumu. Ja maksājumu pakalpojumu sniedzējs turklāt pieprasa citu informāciju, piemēram, BIC (Bankas identifikācijas kodu) vai cita lietotāja vārdu, viņam, ja iespējams, vajadzētu sagatavot atbilstīgus līdzekļus, lai pārbaudītu informācijas atbilstību. Tomēr šis noteikums neprasa manuālu pārbaudi, un (...) tādējādi tam nevajadzētu kavēt maksājumu tūlītēju apstrādi.

²³ ECON 21.

- (32) Lai veicinātu efektīvu krāpšanas novēršanu un cīnītos pret krāpšanu maksājumos visā Kopienā, būtu jāizstrādā noteikums par efektīvu datu apmaiņu starp maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, kuriem būtu jāatļauj apkopot un apstrādāt personiskos datus par krāpnieciskos maksājumu darījumos iesaistītām personām, kā arī apmainīties ar minētajiem datiem. Visas šīs darbības būtu jāveic saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti.
- (33) Vajadzētu nodrošināt to valstu tiesību aktu noteikumu efektīvu piemērošanu, kas pieņemti atbilstīgi šai direktīvai. Tādēļ būtu jāizstrādā attiecīgas procedūras, ar kuru palīdzību būs iespējams iesniegt sūdzības par maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, kas nepilda šos noteikumus, un attiecīgā gadījumā nodrošināt, ka tiem tiek uzliktas samērīgas un preventīvas sankcijas.
- (34) Neskarot klientu tiesības griezties tiesā, dalībvalstīm būtu jānodrošina pieejama un izmaksu ziņā atbilstīga maksājumu pakalpojumu sniedzēju un patērētāju to konfliktu atrisināšana, kas izriet no šajā direktīvā paredzētajām tiesībām un pienākumiem. Romas Konvencijā ir noteikts, ka aizsardzība, kas noteikta saistošos tās valsts tiesību aktos, kurā patērētājs parasti uzturas, nevar tikt liegta saskaņā ar tiesību aktiem, ko piemēro līguma noteikumiem ²⁴.
- (34a) Dalībvalstīm vajadzētu noteikt, vai tās kompetentās iestādes, kas ir nozīmētas, lai maksājumu iestādēm izsniegtu atļauju, varētu arī būt kompetentās iestādes attiecībā uz sūdzībām un ārpustiesas apstrīdēšanas procedūru.
- (35) Ar šo direktīvu nevajadzētu skart valstu tiesību aktu noteikumus par sekām attiecībā uz atbildību par neprecizitātēm ziņojuma formulējumā vai nosūtīšanā.

²⁴ In order

- (36) Tā kā ir jāpārbauda, vai šī direktīva darbojas efektīvi, un jāuzrauga vienota maksājumu tirgus izveides gaita, trīs gadus pēc šīs direktīvas transponēšanas perioda beigām Komisijai būtu jāpieprasa sniegt pārskatu.
- (37) Tā kā ir pilnībā grozīti Direktīvas 97/5/EK noteikumi, tā būtu jāatceļ.
- (38) Vajadzētu sīkāk izstrādāt noteikumus par maksājumu karšu negodīgu izmantošanu – jomu, uz kuru patlaban attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 97/7/EK (1997. gada 20. maijs) par patērētāju aizsardzību saistībā ar distances līgumiem un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/65/EK (2002. gada 23. septembris) par patēriņa finanšu pakalpojumu tālpārdošanu un grozījumiem Padomes Direktīvā 90/619/EEK un Direktīvās 97/7/EK un 98/27/EK. Tādēļ šīs direktīvas būtu attiecīgi jāgroza.
- (39) Tā kā saskaņā ar Direktīvu 2006/48/EK finanšu iestādes nav pakļautas tiem noteikumiem, ko piemēro kredītiestādēm, uz tām būtu jāattiecinā tās pašas prasības, ko piemēro maksājumu iestādēm, lai tās varētu sniegt maksājumu pakalpojumus visā Kopienā. Tādēļ attiecīgi grozījumi būtu jāizdara Direktīvā 2006/48/EK .
- (39.a) Tā kā naudas pārvedums šajā direktīvā ir definēts kā maksājumu pakalpojums, kuru veicot, maksājumu iestādēm ir vajadzīga atļauja vai dažām fiziskām vai juridiskām personām, uz kurām konkrētos gadījumos, kas precizēti šīs direktīvas noteikumos, attiecas atruna par atteikšanos, ir vajadzīga reģistrācija, būtu jāizdara attiecīgi grozījumi Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2005/60/EK par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un teroristu finansēšanai.
- (40) Juridiskās noteiktības labad ir lietderīgi izstrādāt pārejas noteikumus, saskaņā ar kuriem personas, kas atbilstīgi valsts tiesību aktiem pirms šās direktīvas spēkā stāšanās ir sākušas darbību kā maksājumu iestādes, attiecīgajā dalībvalstī noteiktu laiku turpina šo darbību.

- (41) Ņemot vērā to, ka ierosinātās rīcības mērķus, proti, vienota maksājumu pakalpojumu tirgus izveidošanu, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, jo ir jāsaskaņo liels daudzums atšķirīgu noteikumu, kas šobrīd pastāv dažādo dalībvalstu tiesību sistēmās, un šos mērķus var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šo mērķu sasniegšanai.
- (42) Šīs direktīvas īstenošanai nepieciešamie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), kurā grozījumi izdarīti ar Padomes Lēmumu 2006/512/EK (2006. gada 17. jūlijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto pilnvaru īstenošanas kārtību.

I SADAĻA

Priekšmets, joma un definīcijas

1. pants

Priekšmets

1. Ar šo direktīvu paredz noteikumus, saskaņā ar kuriem dalībvalstis izšķir šādas sešas maksājumu pakalpojumu sniedzēju kategorijas:
 - a) kredītiestāde Direktīvas 2006/48/EK 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta nozīmē ²⁵;
 - b) elektroniskās naudas iestādes Direktīvas 2000/46/EK 1. panta 3. punkta a) apakšpunkta nozīmē ²⁶;
 - c) pasta žironorēķinu iestādes, kurām atbilstīgi valsts tiesību aktiem ir tiesības sniegt maksājumu pakalpojumus ²⁷;
 - d) maksājumu iestādes šīs direktīvas nozīmē ²⁸;
 - da) Eiropas Centrālā Banka un valstu centrālās bankas, kad tās nerīkojas kā monetāras vai citas publisku tiesību iestādes ²⁹;
 - db) dalībvalstis un to reģionālās un vietējās varas iestādes, kad tās nerīkojas kā publisku tiesību iestādes ³⁰.

²⁵ *ECON* 26, norāde uz jauno 2006. gada *CRD*, nevis uz 2000. gada direktīvu.

²⁶ *ECON* 27. Saskaņā ar Direktīvas 2000/46/EK 8. pantu arī tos uzņēmumus, uz kuriem attiecinā izņēmumus, uzskata par elektroniskās naudas iestādēm.

²⁷ Atsauce uz Direktīvu 2006/48/EK svītrotā, tā kā minētās direktīvas 2. pantā atsauce ir tikai uz pasta žironorēķinu iestādēm, neprecizējot sīkāk. Turklāt nepastāv Kopienas tiesību akti par pasta žironorēķinu iestādēm.

²⁸ *ECON* 28.

²⁹ Daļēji kā *ECON* 29.

³⁰ Daļēji kā *ECON* 30.

2. Šajā direktīvā arī paredzēti noteikumi par nosacījumu pārskatāmību un informācijas prasībām attiecībā uz maksājumu pakalpojumiem, kā arī attiecīgām maksājumu pakalpojumu lietotāju un maksājumu pakalpojumu sniedzēju tiesībām un pienākumiem saistībā ar maksājumu pakalpojumu sniegšanu profesionālās nodarbošanās vai uzņēmējdarbības veidā ³¹.
3. svītrots ³²
- 3.a. Svītrots ³³

2. pants
Darbības joma

1. Šī direktīva attiecas tikai uz maksājumu pakalpojumiem Kopienas iekšienē. Tomēr šīs direktīvas III un IV sadaļu piemēro tikai tad, ja gan maksātāja maksājumu pakalpojumu (...) sniedzējs, gan maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs atrodas Kopienā, un gadījumos, kad maksājumu darījumā ir iesaistīts tikai viens maksājumu pakalpojumu sniedzējs – viņš atrodas Kopienā. ³⁴
- (...)
- (...)
2. Šīs direktīvas III un IV sadaļu piemēro maksājumu pakalpojumiem, ko veic euro vai jebkurā citā dalībvalsts oficiālā valūtā ³⁵.
3. Dalībvalstis var pilnībā vai daļēji atteikties no šīs direktīvas prasību piemērošanas Direktīvas 2006/48/EK 2. pantā ³⁶ minētajām kredītiestādēm, izņemot pirmo un otro ievilkumu.

³¹ Līdzšinējais 1. panta 3. punkts. Atsauce uz darbības sākšanu un veikšanu, kā arī uz piesardzīgu uzraudzību un piekļuvi maksājumu sistēmām ir svītrotas. Atbilst *ECON* 31.

³² Kā *ECON* 32. Centrālās bankas iekļautas 1. punkta da) apakšpunktā.

³³ Svītrots un iekļauts 2. panta 3. punktā.

³⁴ Lai precizētu tekstu, atbilst *ECON* 34 pirmajai daļai.

³⁵ Kā *ECON* 34 pēdējā daļā.

³⁶ Līdzšinējais 1. panta 3.a punkts, bez izmaiņām.

3. pants

Darījumi, kas neietilpst direktīvas darbības jomā

Šo direktīvu nepiemēro:

- a) maksājumu darījumiem, ko izdara tieši skaidrā naudā no maksātāja maksājuma saņēmējam, bez jebkādiem starpniekiem;
- aa) maksājumu darījumiem starp maksātāju un maksājuma saņēmēju, ko izdara ar tirdzniecības pārstāvja starpniecību, kurš maksātāja vai maksājuma saņēmēja vārdā ir pilnvarots risināt sarunas vai veikt preču vai pakalpojumu pārdošanu vai iepirkšanu;
- b) banknošu vai monētu fiziskai transportēšanai, tostarp to iekasēšanai, apstrādei un piegādei;
- c) bezpeļņas darbības vai labdarības nolūkos veiktiem maksājumu darījumiem, kas sastāv no skaidrās naudas iekasēšanas un piegādes un ko neveic kā profesionālu darbību;
- d) pakalpojumiem, ja maksājuma saņēmējs skaidro naudu kā daļu no maksājuma darījuma nodod maksātājam pēc tam, kad maksājumu pakalpojumu lietotājs īsi pirms maksājumu darījuma veikšanas to tiešā veidā ir pieprasījis kā maksu par iegādātajām precēm vai pakalpojumiem ³⁷;
- e) naudas apmaiņas darījumiem, t.i., darbībām ar skaidru naudu („*cash to cash*”), ja naudas līdzekļi nav noguldīti maksājumu kontā ³⁸;
- ³⁹ f) maksājumu darījumiem, kas balstās uz kādu no šiem dokumentiem, kas izrakstīti maksājumu pakalpojumu sniedzējam, lai nodotu līdzekļus maksājuma saņēmēja rīcībā:

³⁷ Kā *ECON* 36, nedaudz grozīts.

³⁸ Kā *ECON* 37.

³⁹ Šķiet, ka skaidrs vairākums ir par to, lai instrumenti papīra formā netiktu iekļauti, kā ierosināts priekšlikumā. Būtu jāatzīmē, ka, tā kā šādi instrumenti neietilpst šajā direktīvā noteikto saskaņošanas prasību jomā, dalībvalstis arī turpmāk šiem instrumentiem var piemērot valsts tiesību aktus, ja tās to uzskata par vajadzīgu.

- i) čeki (papīra formā) saskaņā ar 1931. gada 19. marta Ženēvas Konvenciju par vienotiem likumiem attiecībā uz čekiem;
- ii) čeki (papīra formā), kas līdzīgi i) apakšpunktā minētajiem čekiem un ko reglamentē to dalībvalstu tiesību akti, kuras nav 1931. gada Ženēvas Konvencijas dalībnieces;
- iii) pārveduma vekseli (papīra formā) saskaņā ar 1930. gada 7. jūnija Ženēvas Konvenciju, kurā attiecībā uz vekseliem un īstermiņa parādzīmēm⁴⁰ paredzēts vienots regulējums;
- iv) kuponi (papīra formā);
- v) ceļojumu čeki (papīra formā);
- vi) parādzīmes (papīra formā);

vii) Pasaules Pasta savienības noteikti pasta pārveduma uzdevumi (papīra formātā).

- g) maksājumu darījumiem, ko veic maksājuma vai drošības klīringa un norēķinu sistēmā vai starp norēķinu iestādēm, galvenajām darījumu otrām pusēm, ieskaita iestādēm un/vai centrālajām bankām un citiem sistēmas dalībniekiem, un maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, neskarot 23. pantu;⁴¹
- ga) maksājumu darījumiem saistībā ar vērtspapīru aktīvu apkalpošanu, ietverot dividendes, ieņēmumus vai cita veida sadalītu peļņu, vai atlīdzināšanu vai pārdošanu, ko veic g) apakšpunktā minētās personas vai ieguldījumu sabiedrības, kredītiestādes, (...) kolektīvu ieguldījumu uzņēmumi vai pārvaldības uzņēmumi, kas sniedz ieguldījumu pakalpojumus, vai citas vienības, kurām atļauts turēt finanšu instrumentus;

⁴⁰ Kā *ECON* 38.

⁴¹ *ECON* 42, nedaudz grozīts.

- h) tehnisko pakalpojumu nodrošinātāju sniegtajiem pakalpojumiem, kas atbalsta maksājumu pakalpojumu sniegšanu, kur to īpašumā nevienam brīdī nenonāk pārskaitāmie līdzekļi, tostarp datu apstrādei un uzglabāšanai, drošības un privātuma aizsardzības pakalpojumiem, datu un personu autentiskuma noteikšanai, informācijas tehnoloģiju un sakaru tīklu nodrošināšanai, terminālu un maksājumu pakalpojumiem izmantojamo mehānismu nodrošināšanai un uzturēšanai;
- i) pakalpojumiem, kas balstīti uz instrumentiem, ko var izmantot preču vai pakalpojumu iepirkšanai tikai emitenta izmantotās telpās vai atbilstīgi tirdzniecības līgumam ar emitentu – ierobežotā pakalpojumu sniedzēju tīklā vai attiecībā uz ierobežotu preču vai pakalpojumu klāstu;
- j) maksājumu darījumiem, ko veic ar telekomunikācijas, digitālas vai informācijas tehnoloģiju ierīces palīdzību, ja maksājumu darījums ir saistīts ar tādu preču vai pakalpojumu iegādi, ko pakalpojumu sniedzējs, kurš apkalpo šo telekomunikācijas vai informācijas tehnoloģiju sistēmu vai tīklu, ar kuru palīdzību maksājums ir veikts, šīs preces vai pakalpojumus izplata, izmantojot šīs ierīces vai citas tāda paša veida ierīces, un maksājums ir veikts tieši pakalpojumu sniedzējam uz viņa kontu un to nav veicis starpnieks trešai personai, kas sākotnēji sniedzis preces vai pakalpojumus ⁴²;
- k) maksājumu darījumiem, ko veic starp maksājumu pakalpojumu sniedzējiem pašu vajadzībām, kā arī starp pārstāvniecībām vai filiālēm pašu vajadzībām ⁴³;
- l) maksājumu darījumiem, ko veic starp mātes uzņēmumu un tā meitas uzņēmumu vai starp viena un tā paša mātes uzņēmuma meitas uzņēmumiem, neiesaistot tādu maksājumu pakalpojumu sniedzēju starpniekus, kas nepieder pie tās pašas uzņēmumu grupas.

4. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā izmanto šādas definīcijas:

- (1) „*piederības dalībvalsts*” nozīmē:

⁴² *ECON* 44 grozīts.

⁴³ *ECON* 45, attiecas uz pārstāvniecībām, nevis uz saistītām pārstāvniecībām.

- i) svītrots ⁴⁴
 - ii) dalībvalsts, kurā atrodas maksājumu pakalpojumu sniedzēja reģistrētā mītne; vai
 - iii) gadījumā, ja maksājumu pakalpojumu sniedzējam saskaņā ar tā valsts tiesību aktiem nav reģistrētas mītnes – dalībvalsts, kurā atrodas tā galvenā mītne;
- (2) "*uzņēmēja dalībvalsts*" ir dalībvalsts, kas nav piederības dalībvalsts un kurā maksājumu pakalpojumu sniedzējam ir filiāle vai pārstāvniecība, vai kurā tas sniedz pakalpojumus;
- (2.a) „*maksājumu pakalpojums*” ir uzņēmējdarbība, kā minēts pielikumā (...) ⁴⁵;
- 2.b) "*maksājumu iestādes*" ir juridiskas personas, kam saskaņā ar šīs direktīvas 6. pantu piešķirta atļauja sniegt maksājumu pakalpojumus visā Kopienā ⁴⁶;
- 2.c) "*maksājumu darījums*" ir maksātāja vai maksājuma saņēmēja uzsākta darbība, nododot, pārvedot vai izņemot līdzekļus, neatkarīgi no maksātāja vai maksājuma saņēmēja attiecību pamatā esošajiem pienākumiem ⁴⁷;
- (3) "*maksājumu sistēma*" ir naudas līdzekļu pārskaitīšanas sistēma, kurā ir oficiālas un standartizētas procedūras un kopīgi noteikumi attiecībā uz maksājumu darījumu apstrādi, ieskaitu un/vai norēķināšanos;
- (3.a) "*slēgta maksājumu sistēma*" ir maksājumu sistēma ar īpašuma tiesībām, kurā vienīgais maksājumu pakalpojumu sniedzējs ir dominējošais maksājumu pakalpojumu sniedzējs gan maksātājam, gan maksājuma saņēmējam, un kurā sistēmas īpašnieks parasti ir tā tehniskā tīkla īpašnieks, ko lieto, veicot maksājumu darījumu pārsūtīšanu, ieskaitu un apstrādi;

⁴⁴ Kā *ECON* 46 pirmā daļa.

⁴⁵ *ECON* 48 grozīts.

⁴⁶ Kā *ECON* 49.

⁴⁷ Kā *ECON* 50.

- (4) "*maksātājs*" ir vai nu tāda fiziska vai juridiska persona, kas (...) ir maksājumu konta (...) turētājs (...) un kurš atļauj (...) veikt (...) maksājuma uzdevumu (...) no šā maksājumu konta, vai gadījumā, ja nav maksājumu konta, tad fiziska vai juridiska persona, kas izdara (...) rīkojumu par maksājuma darījumu ⁴⁸;
- (5) "*maksājuma saņēmējs*" ir fiziska vai juridiska persona, kas ir pārskaitāmo naudas līdzekļu iecerētais saņēmējs ⁴⁹;
- (5.a) "*maksājumu pakalpojumu sniedzējs*" ir šīs direktīvas 1. panta 1. punktā minētie uzņēmumi, kā arī juridiskas un fiziskas personas, uz kurām attiecas atbrīvojums saskaņā ar šīs direktīvas 21. pantu ⁵⁰.
- (6) "*maksājumu pakalpojumu lietotājs*" ir fiziska vai juridiska persona, kas izmanto maksājumu pakalpojumu kā maksātājs vai maksājuma saņēmējs, vai gan kā maksātājs, gan kā maksājuma saņēmējs;
- (6.a) "*patērētājs*" ir fiziska persona, kura maksājuma pakalpojumu līgumos, uz ko attiecas šī direktīva, darbojas nolūkos, kas nav saistīti ar tās amatu, uzņēmējdarbību vai profesiju ⁵¹;
- 6.b) "*pamatlīgums*" ir maksājumu pakalpojumu līgums, ar ko reglamentē atsevišķu un secīgu maksājumu darījumu veikšanu nākotnē un kurā var būt iekļauts pienākums un nosacījumi maksājumu konta atvēršanai ⁵²;
- 6.c) "*naudas pārvedums*" ir tāds maksājumu pakalpojums (...) ⁵³, kad līdzekļus saņem no maksātāja, neatverot maksājuma kontu, un tā vienīgais mērķis ir nodot atbilstīgu līdzekļu apjomu maksājuma saņēmējam vai citam maksājumu pakalpojumu sniedzējam, kurš rīkojas maksātāja saņēmēja vārdā, un/vai šos līdzekļus saņem un dara pieejamus maksājuma saņēmējam;

⁴⁸ Kā "SR VII Regulas", 2. panta 3. punktā, dokuments PE-CONS 3630/06. Atbilst *ECON* 53.

⁴⁹ Kā *ECON* 54.

⁵⁰ Jauna definīcija.

⁵¹ EP: uzskata mikrouzņēmumus par patērētājiem. vēlas izmantot profesionāla lietotāja definīciju (*ECON* 55)

⁵² Atbilst *ECON* 56 un 160, lai arī apvienoti vienā definīcijā.

- (7) "*maksājumu kants*" ir tāds kants uz viena vai vairāku maksājumu pakalpojumu lietotāju vārda, ko izmanto maksājumu darījumu izpildei ⁵⁴;
- (8) "*līdzekļi*" ir banknotes un monētas, virtuālā nauda un elektroniskā nauda, kā definēts Direktīvā 2000/46/EK ⁵⁵;
- (9) svītrots.
- (10) "*maksājuma uzdevums*" ir maksātāja vai maksājuma saņēmēja rīkojums savam maksājumu pakalpojumu sniedzējam, ar kuru uzdod izpildīt maksājumu darījumu;
- (11) "*valutēšanas diena*" ir atskaites brīdis, ko maksājumu pakalpojumu sniedzējs lieto, lai aprēķinātu procentus par līdzekļiem, kas noņemti no maksājumu kanta vai ieskaitīti tajā;
- (12) "*valūtas standarta kurss*" ir maiņas kurss, ko izmanto par pamatu, lai aprēķinātu jebkādu valūtas maiņu, un ko (...) dara pieejamu maksājumu pakalpojumu sniedzējs vai ko iegūst no publiski pieejama avota ⁵⁶;
- (13) "*autentiskuma noteikšana*" ir procedūra, kas ļauj maksājumu pakalpojumu sniedzējam pārliecināties, ka (...) maksātājs ir devis atļauju veikt maksājuma uzdevumu ⁵⁷;
- (14) "*standarta procentu likme*" ir procentu likme, ko izmanto par pamatu, lai aprēķinātu jebkādas piemērojamos procentus, un ko iegūst no (...) publiski pieejama avota, ko var pārbaudīt abas maksājumu pakalpojumu nolīguma puses ⁵⁸;

⁵³ Atsauce uz rēķinu maksājumu pakalpojumiem ir svītrots. Skat. jaunu 6.a apsvērumu.

⁵⁴ Atbilst *ECON* 57.

⁵⁵ Kā *ECON* 59.

⁵⁶ Atbilst *ECON* 60.

⁵⁷ Atbilst *ECON* 61.

⁵⁸ Kā *ECON* 62.

- (15) "*unikāls identifikācijas numurs*" ir burtu, ciparu vai simbolu kombinācija, ko maksājumu pakalpojumu sniedzējs noteicis maksājumu pakalpojumu lietotājam, un kas maksājumu pakalpojumu lietotājam jānorāda, lai nepārprotami identificētu otru maksājumu pakalpojumu lietotāju un/vai viņa maksājumu kontu, kas iesaistīts maksājumu darījumā ⁵⁹;
- (16) "*pārstāvniecība*" ir fiziska vai juridiska persona, kas maksājumu pakalpojumu veikšanā rīkojas maksājumu iestādes vārdā;
- (17) "*maksājumu instruments*" ir jebkāda individuāla ierīce (ierīces) un/vai procedūru kopums, par ko vienojušies maksājumu pakalpojumu lietotājs un maksājumu pakalpojumu sniedzējs un ko maksājumu pakalpojumu lietotājs izmanto, lai varētu ierosināt (...) maksājuma uzdevumu;
- (18) "*distances saziņas līdzekļi*" ir jebkuri līdzekļi, ko bez maksājumu pakalpojumu sniedzēja un maksājumu pakalpojumu lietotāja vienlaicīgas fiziskās klātbūtnes var izmantot maksājumu pakalpojuma līguma slēgšanai;
- (19) "*pastāvīgs informācijas nesējs*" ir jebkurš instruments, kurš dod iespēju maksājumu pakalpojumu lietotājam uzglabāt informāciju, kas adresēta personīgi viņam, tā, lai tā būtu pieejama turpmākai atsaucei par laikposmu, kurš atbilst informācijas mērķiem, un ļautu neizmainītā veidā atveidot uzglabāto informāciju ⁶⁰;

19.b) svītrots ⁶¹

- (20) "*darba diena*" ir diena, kurā maksātāja atbilstīgais maksājumu pakalpojumu sniedzējs vai maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs, kas iesaistīts maksājumu darījuma izpildē, ir atvērts darbam, kas vajadzīgs maksājuma darījuma izpildei; ⁶²

⁵⁹ Kā *ECON* 63. Atsauce uz maksājumu kontu ir pievienota vienīgi skaidrības labad, tā kā parasti tas ir maksājumu konts, kas ir norādīts un nevis maksājumu pakalpojumu lietotājs.

⁶⁰ Idents *ECON* 65. Skat. arī 18.a apsvērumu.

⁶¹ Patērētāja definīcija svītrotā un iekļauta 4. panta 6.a punktā.

⁶² Atbilst *ECON* 66, projektā nedaudz savādāk.

- (21) "*tiešā debeta maksājums*" ir maksājuma pakalpojums no maksātāja maksājumu konta, ja maksājumu darījumu ierosina maksājuma saņēmējs, pamatojoties uz maksātāja izdotu pilnvarojumu maksājuma saņēmējam vai maksājuma saņēmēja pakalpojumu sniedzējam, vai maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējam;
- (22) "*filiāle*" ir tāda uzņēmējdarbības vieta, kura nav maksājumu iestādes daļa – proti, galvenā mītne, un kura nav juridiska persona, un kura tieši veic visus darījumus vai daļu no tiem, kas ir raksturīgi maksājumu iestāžu uzņēmējdarbībai; visas darījumu vietas, ko vienā dalībvalstī izveidojusi maksājumu iestāde, kuras galvenā mītne ir citā dalībvalstī, uzskata par vienu filiāli;
- (23) "*grupa*" ir tādu uzņēmumu grupa, kas (...) sastāv no mātes uzņēmuma, (...) tā meitas uzņēmumiem un vienībām, kurās mātes uzņēmumam vai tā meitas uzņēmumiem ir līdzdalība, kā arī uzņēmumi, kas savā starpā ir saistīti Direktīvas 83/349/EEK 12. panta 1. punkta nozīmē⁶³.

⁶³ Grupas definīcija kā direktīvas 12. panta 2. pantā.

II SADAĻA

Maksājumu pakalpojumu sniedzēji

1. nodaļa

Maksājumu iestādes

1. IEDAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

5. pants

Atļaujas pieteikums

Lai varētu saņemt atļauju, maksājumu iestāde iesniedz piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm pieteikumu, tam pievienojot ⁶⁴:

- a) darbības programmu, kurā jo īpaši norāda paredzēto maksājumu pakalpojumu veidu;
- b) uzņēmējdarbības plānu, ietverot prognozēto budžeta aprēķinu pirmajiem trim finanšu gadiem, kas liecina par to, ka pieteikuma iesniedzējs pareizai darbībai spēj lietot piemērotas un samērīgas sistēmas, resursus un procedūras ⁶⁵;

⁶⁶[ba) pierādījumus tam, ka maksājumu iestādei ir 5.a pantā ⁶⁷ minētais sākotnējais kapitāls;

bb) procedūras aprakstu, lai saskaņā ar 5.a pantu ⁶⁸ veiktu līdzekļu juridisku nodalījumu;]

⁶⁴ Kā *ECON* 73.

⁶⁵ Kā *ECON* 74.

⁶⁶ Kvadrātiekvāds, jo joprojām nav atrisināti jautājumi par līdzekļiem un nodalīšanu.

⁶⁷ Kā *ECON* 75.

⁶⁸ Atbilst *ECON* 76.

- c) aprakstu par pieteikuma iesniedzēja pārvaldības pasākumiem un iekšējās kontroles mehānismiem, tostarp administratīvas, riska pārvaldības un grāmatvedības procedūrām, kas liecinātu par to, ka (...) kontroles mehānismi un procedūras ir samērīgas, piemērotas, pareizas un adekvātas ⁶⁹;
- d) to iekšējās kontroles mehānismu aprakstu, ko pieteikuma iesniedzējs ir ieviesis, lai ievērotu noteikumus par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas novēršanu un terorisma finansēšanu saskaņā ar Direktīvu 2005/60/EK ⁷⁰;
- e) svītrots ⁷¹
- f) aprakstu par pieteikuma iesniedzēja organizatorisko uzbūvi un – attiecīgā gadījumā iekļaujot aprakstu par to, kā paredzēts izmantot filiāles, pārstāvniecības un ārpakalpojumu mehānismus – par tās (...) dalību valsts vai starptautiskā maksājumu sistēmā;
- fa) svītrots.
- g) to personu identitāti, kurām Direktīvas 2006/48/EK 4. panta 11. punkta nozīmē ir tieši vai netieši būtiska līdzdalība pieteikuma iesniedzējā, kā arī to faktiskās līdzdalības apjomu un pierādījumus par to atbilstību, ņemot vērā vajadzību nodrošināt maksājumu iestādes pārdomātu un piesardzīgu vadību;
- h) svītrots;
- i) datus par direktoriem un personām, kas atbildīgas par maksājumu iestādes vadīšanu, kā arī pierādījumus, ka šīs personas ir atbilstīgas un piemērotas un ka tām ir piemērotas zināšanas un spējas izpildīt maksājumu pakalpojumus, kā to noteikusi maksājumu iestādes piederības dalībvalsts ⁷²;

⁶⁹ Atbilst *ECON* 77.

⁷⁰ Atbilst *ECON* 78.

⁷¹ Kā *ECON* 79.

⁷² Atbilst *ECON* 81.

j) datus par pieteikuma iesniedzēja juridisko statusu un statūtus ⁷³;

k) datus par galvenās mītnes atrašanās vietu (...) ⁷⁴.

Lai piemērotu šā panta (...) punkta [bb),] c) un f) apakšpunktu, pieteikuma iesniedzējs iesniedz aprakstu par viņa ieviestajām revīzijas procedūrām un organizatoriskajiem pasākumiem, lai veiktu visus vajadzīgos pasākumus lietotāju interešu aizsardzībai un lai nodrošinātu nepārtrauktību un uzticamību maksājumu pakalpojumu izpildē ⁷⁵.

⁷⁶[15.a pants (jauns)]

*Maksātspējas prasības un citi pasākumi, lai, veicot klienta līdzekļu pārskaitīšanu, nodrošinātu to aizsardzību*⁷⁷

1. Maksājumu iestādēm ir jābūt sākotnējam kapitālam, kurā ietverti posteņi, kā noteikts Direktīvas 2006/48/EK 57. panta a) un b) punktā, un kurš nav mazāks par [125 000 EUR]. Tās pašu kapitāls, kā noteikts Direktīvas 2006/48/EK 57. līdz 61. pantā un 63. līdz 66. pantā, nedrīkst būt mazāks par šo summu.
2. Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai izvairītos no situācijas, kad vairākkārtēji izmanto elementus, kurus var iekļaut pašu kapitālu aprēķinā, ja maksājumu iestāde ir no tās pašas grupas kā cita maksājuma iestāde, kredītiestāde, investīciju uzņēmums, aktīvu pārvaldīšanas uzņēmums vai apdrošināšanas uzņēmums.

⁷³ Kā *ECON* 82 "laba reputācija" aizvietot ar "atbilstīgas un piemērotas".

⁷⁴ Atbilst *ECON* 83.

⁷⁵ Atbilst līdzšinējā 5. panta 2) punktam. Atsauce uz bb) punktu ievietota kvadrātiekvās, jo jautājums par nodalīšanu joprojām nav atrisināts.

⁷⁶ Viss pants ir kvadrātiekvās, jo joprojām nav atrisināti jautājumi par līdzekļiem un nodalīšanu. Ir izdarītas tikai tehniskas izmaiņas. Netiks apspriests 8. novembra sanāksmē.

⁷⁷ Kā *ECON* 86.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka līdzekļi, ko maksājumu iestāde saņēmusi no maksājumu pakalpojumu lietotāja maksājumu kontā vai citi līdzekļi, kas saņemti maksājumu darījumu veikšanai nākotnē, ir juridiski nodalīti no citiem maksājumu iestādes līdzekļiem, lai šie saņemtie līdzekļi maksājumu pakalpojumu lietotāju interesēs būtu pasargāti no maksājumu iestādes citu kreditoru prasībām, jo īpaši bankrota vai citas maksātnespējas procedūras gadījumā.
4. Ja daļu no (...)3. punktā minētajiem līdzekļiem izmanto maksājumu pakalpojumiem nākotnē un atlikumu izmanto pakalpojumiem, kas nav maksājumu pakalpojumi, uz šo saņemto līdzekļu daļu, kas saņemta maksājumu darījumu veikšanai nākotnē, arī attiecas (...) 3. punkts. Ja šī daļa svārstās vai iepriekš nav zināma, dalībvalstis var piemērot šo punktu reprezentatīvai daļai, ko uzskata par tādu, ko izmanto maksājumu pakalpojumiem, ja kompetentās iestādes uzskata, ka šādu reprezentatīvu daļu var ticami aplēst, pamatojoties uz darījumu vēstures datiem.
5. Šo pantu nepiemēro maksājumu iestādēm, kas veic tikai naudas pārvedumu darījumus.
6. (...) 3 un 4. punktā minētos līdzekļus var ieguldīt tikai drošos, likvīdos, zema riska aktīvos, kā noteikušas dalībvalstis. Uz šiem aktīviem attiecas šā panta (...) 3. punktā minētās prasības.

6. pants

Atļauju piešķiršana

- 1. Dalībvalstis lūdz, lai 1. panta 1. punkta a) līdz c) un da) līdz db) apakšpunktā minētie uzņēmumi – un fiziskas un juridiskas personas, kuras gūst labumu no atkāpes no 21. panta –, kuri vēlas sniegt maksājumu pakalpojumus, pirms maksājumu pakalpojumu sniegšanas sākuma iegūtu atļauju būt par maksājumu iestādēm. Atļauju piešķir tikai dalībvalstī reģistrētām juridiskām personām⁷⁸.

⁷⁸ Līdzšinējā panta 4.a -2) punkts.

1. Atļauju piešķir, ja pieteikumam pievienotā informācija un pierādījumi atbilst visām 5. pantā izklāstītajām prasībām un ja kompetentās iestādes pēc pieteikuma izskatīšanas vienojas par labvēlīgu vispārēju novērtējumu. Pirms atļaujas piešķiršanas kompetentās iestādes attiecīgā gadījumā var konsultēties ar valsts centrālo banku vai citām attiecīgām valsts iestādēm ⁷⁹.
- 1.a. Katrai maksājumu iestādei, kurai saskaņā ar piederības dalībvalsts tiesību aktiem ir reģistrēta mītne, galvenā mītne ir tajā dalībvalstī, kur tai ir reģistrēta mītne ⁸⁰.
2. Kompetentās iestādes piešķir atļauju tikai tad, ja, ņemot vērā vajadzību nodrošināt maksājumu iestādes pārdomātu un piesardzīgu vadību, maksājumu iestādei ir stingri pārvaldības pasākumi attiecībā uz tās maksājumu pakalpojumu uzņēmējdarbību, kas ietver skaidru organizatorisko struktūru ar labi noteiktām, pārskatāmām un konsekventām atbildības pamatnostādnēm, efektīviem procesiem kā noteikt, pārvaldīt, uzraudzīt riskus, kam tās ir vai varētu būt pakļautas, un ziņot par tiem, kā arī atbilstīgus iekšējās kontroles mehānismus, tostarp pareizas administratīvās un grāmatvedības procedūras; šie pasākumi, procedūras un mehānismi ir visaptveroši un proporcionāli attiecībā uz maksājumu iestādes nodrošināto maksājuma pakalpojumu veidu, mērogu un sarežģītību ⁸¹.
- 2.a. Kompetentās iestādes atļauju atsaka, ja, ņemot vērā vajadzību nodrošināt pārdomātu un piesardzīgu maksājumu iestādes vadību, tās nav pārliecinātas par to akcionāru vai dalībnieku piemērotību, kuriem ir būtiska līdzdalība ⁸².
- 2.b. Ja starp maksājumu iestādi un citām fiziskām vai juridiskām personām pastāv ciešas saiknes, kā noteikts Direktīvas 2006/48/EK 4. panta 46. punktā, kompetentās iestādes atļauju piešķir tikai tad, ja šīs saiknes tām netraucē efektīvi veikt uzraudzības funkcijas ⁸³.

⁷⁹ Kā *ECON* 89.

⁸⁰ Līdzšinējais 14. panta 1. punkts. Atbilst *ECON* 113.

⁸¹ Līdzšinējā 4.a panta 3) punkta c) apakšpunkts.

⁸² Atbilst *ECON* 91.

⁸³ Atbilst *ECON* 92 – atsauce uz jauno 2006. gada direktīvu un tajā minētajiem īpašajiem nosacījumiem. Līdzšinējā 4. panta 3) punkta e) apakšpunkts.

- 2.c Kompetentās iestādes piešķir atļauju tikai tad, ja trešās valsts normatīvie un administratīvie akti, kas regulē vienu vai vairākas fiziskas vai juridiskas personas, ar kurām maksājumu iestādei ir ciešas saiknes, vai šo normatīvo un administratīvo aktu piemērošanas grūtības tām netraucē nevainojami veikt uzraudzības uzdevumu.
3. Atļauja ir derīga visās dalībvalstīs un tā ļauj attiecīgajai maksājumu iestādei sniegt maksājumu pakalpojumus visā Kopienā vai nu atbilstoši pakalpojumu sniegšanas brīvībai, vai arī atbilstoši brīvībai veikt uzņēmējdarbību, ja vien šādi pakalpojumi ir minēti atļaujā ⁸⁴.

7. pants

Lēmuma paziņošana

Trīs mēnešu laikā pēc pieteikuma saņemšanas vai, ja pieteikums ir nepilnīgs, trīs mēnešu laikā pēc tās informācijas saņemšanas, kas vajadzīga lēmuma pieņemšanai, kompetentā iestāde informē pieteikuma iesniedzēju par to, vai atļauju piešķir vai atsaka ⁸⁵.

Ja atļauju atsaka, paziņo atteikuma iemeslus.

7.a pants

Atļaujas atsaukšana

1. Kompetentās iestādes var atsaukt maksājumu iestādēm piešķirtu atļauju vienīgi tad, ja šāda iestāde
- a) nav izmantojusi atļauju 12 mēnešu laikā, nepārprotami atsakās no tās vai ilgāk par sešiem mēnešiem nav veikusi darījumus, ja vien attiecīgā dalībvalsts nav noteikusi, ka šādos gadījumos atļauja zaudē spēku; vai

⁸⁴ Tekstā tiek atzīts, ka maksājuma iestādes var tikt pilnvarotas sniegt tikai daļu no pielikumā minētajiem maksājumu pakalpojumiem.

⁸⁵ Kā *ECON* 93.

- b) ir saņēmusi atļauju, iesniedzot nepatiesas ziņas, vai ar citiem nelikumīgiem līdzekļiem; vai
- c) vairs neatbilst nosacījumiem (...) par pilnvaras piešķiršanu (...); vai
- d) apdraudētu maksājumu sistēmas stabilitāti, turpinot tās maksājumu pakalpojumu uzņēmējdarbību; vai
- e) uz to attiecas kādi citi apstākļi, kuros valsts likumi paredz atļaujas atsaukšanu.

2. Jebkurš atļaujas atsaukums jāpamato, un par to jāinformē attiecīgās personas.

8. pants *Reģistrācija*

Dalībvalstis izveido visu atļauju saņēmušo maksājumu iestāžu un to filiāļu un pārstāvniecību, kā arī visu fizisko un juridisko personu un to filiāļu un pārstāvniecību publiski pieejamu reģistru, kurām ir piešķirta atkāpe saskaņā ar 21. pantu un iestādes, kas minētas (...) 2. panta 3) punktā ⁸⁶ un kurām atbilstīgi valsts tiesību aktiem ir tiesības sniegt maksājumu pakalpojumus. Šīs iestādes reģistrē tās dalībvalsts reģistrā, kur tās ir dibinātas.

Reģistrā norāda maksājumu pakalpojumus ⁸⁷, kuru veikšanai maksājumu iestāde ir saņēmusi atļauju vai kuru veikšanai fiziskā vai juridiskā persona ir reģistrējusies. Tas ir atklāti pieejams konsultācijām, tam var piekļūt tiešsaistē un to regulāri atjaunina.

⁸⁶ Jāņem vērā, ka lielākā daļa šajā dokumentā minēto iestāžu nesniedz maksājumu pakalpojumus.

⁸⁷ Atļauja maksājumu iestādei ļauj veikt pielikumā minētos maksājumu pakalpojumus, bet ne citus, 10. pantā minētos, pasākumus.

9. pants
Atļaujas uzturēšana spēkā

Tiklīdz 5. pantā noteiktās informācijas un pierādījumu precizitāti ietekmē jebkādas izmaiņas, maksājumu iestāde attiecīgi nekavējoties informē par to piederības dalībvalsts kompetento iestādi.

10. pants
Darbības

1. Maksājumu iestādēm ir tiesības veikt šādas darbības:
 - a) sniegt maksājumu pakalpojumus, kas uzskaitīti pielikumā ⁸⁸;
 - b) sniegt darbības pakalpojumus un ar tiem cieši saistītus palīgpakalpojumus, piemēram, maksājumu darījumu izpildes nodrošināšanu, ārvalstu valūtas maiņas pakalpojumus, glabāšanu, kā arī datu uzglabāšanu un apstrādi ⁸⁹;
 - c) maksājumu sistēmu (...) ⁹⁰ darbība, neskarot 23. pantu ⁹¹;
 - d) citas uzņēmējdarbības darbības, kas nav maksājumu pakalpojumu sniegšana, ņemot vērā spēkā esošos Kopienas un valsts tiesību aktus.
2. Maksājumu iestādes var uzglabāt maksājumu pakalpojumu lietotāja naudu maksājumu kontos tikai tad, ja to izmanto tikai maksājumu darījumiem; jebkuri naudas līdzekļi, ko maksājumu iestādes saņem no maksājumu pakalpojumu lietotājiem nolūkā veikt maksājumu pakalpojumus, nav noguldījumi vai citi atmaksājami līdzekļi Direktīvas 2006/48/EK 5. panta nozīmē vai elektroniskā nauda Direktīvas 2000/46/EK 1. panta 3. punkta nozīmē ⁹².

⁸⁸ Kā *ECON* 97.

⁸⁹ Kā *ECON* 98.

⁹⁰ Šī daļa svītrotā kā nederīga, jo jau ietverta 4. panta 3. punktā.

⁹¹ Līdzīga *ECON* 99.

⁹² Lielā mērā atbilst *ECON* 101.

[2.a. Maksājumu iestādēm nav tiesību piešķirt kredītu, ja vien

93

- a) kredīts ir cieši saistīts tikai ar maksājumu iestādes pasākumiem un
- b) kredītu maksā no maksājumu iestādes līdzekļiem, kas nav maksājumu pakalpojuma lietotāju līdzekļi, kuri tiek glabāti maksājumu pakalpojumiem.]

3. Svītrots.

2. IEDAĻA

CITAS PRASĪBAS

11. pants

*Filiāļu, pārstāvniecību vai ārpakalpojumu darbību izmantošana*⁹⁴

1. Ja maksājumu iestāde vēlas sniegt maksājumu pakalpojumus ar pārstāvniecības vai filiāles starpniecību, tā piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm paziņo šādu informāciju:
 - a) pārstāvniecības vai filiāles nosaukumu un adresi;
 - b) aprakstu iekšējās kontroles mehānismam, ko pārstāvniecības vai filiāles izmantos, lai ievērotu noteikumus par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas novēršanu un terorisma finansēšanu saskaņā ar Direktīvu 2005/60/EK;
 - c) svītrots;

⁹³ Kvadrātiekvāš, jo saistīts ar jautājumu par kapitālu, utt. To neapspriedīs 8. novembra sanāksmē.

⁹⁴ Atbilst *ECON* 105.

- d) datu par direktoriem un personām, kas atbild par tās pārstāvniecības vai filiāles vadību, ko izmantos maksājumu pakalpojumu sniegšanai, kā arī pierādījumus tam, ka šīs personas ir atbilstīgas un piemērotas;

1.a (...) Ja kompetentās iestādes (...) saņem 1. punkta a) līdz d) apakšpunktā minēto informāciju, tad reģistrā, kas izveidots, ievērojot 8. panta norādījumus, tās var norādīt pārstāvniecību vai filiāli.

1.aa svītrots.

1.b (...) pirms pārstāvniecības vai filiāles iekļaušanas reģistrā, kompetentās iestādes, ja tās uzskata, ka tām sniegtā informācija varētu būt kļūdaina, var pieņemt turpmāko rīcību, lai šo informāciju pārbaudītu.

1.c Ja pēc šīs rīcības kompetentās iestādes nepārlicināsies par to, ka informācija, kas tām sniegta atbilstīgi 1. punkta a) līdz d) apakšpunktam, ir pareiza, tās neieklaus pārstāvniecības un filiāles reģistrā, kas izveidots ievērojot 8. panta norādījumus.

⁹⁵1.d (...) Ja maksājumu iestāde vēlas veikt darbības citā dalībvalstī, iesaistot pārstāvniecību vai izveidojot filiāli, tai jāievēro 20. pantā izklāstītās procedūras. Pirms reģistrēt pārstāvniecību vai filiāli, kā noteikts šajā pantā, piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm (...) jāinformē piederības dalībvalsts kompetentās iestādes par to nodomu reģistrēt pārstāvniecību vai filiāli un (...) jāņem vērā to atzinums. (...) Ja ieteiktās uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm ir pamatots iemesls nebūt pārliecinātām par to, ka saistībā ar (...) paredzēto pārstāvniecības iesaistīšanu vai filiāles izveidošanu nenotiek vai nav notikusi nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana vai teroristu finansēšana, vai arī tiek izdarīti šādu darbību mēģinājumi Direktīvas 2005/60/EK izpratnē, kā arī par to, ka šādas pārstāvniecības (...) iesaistīšana vai šādas filiāles izveidošana varētu palielināt nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu, tām būtu jāinformē uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes, kas var (...) atteikties (...) reģistrēt šo pārstāvniecību vai filiāli (...) vai arī atsaukt šīs pārstāvniecības vai filiāles reģistrāciju, ja tāda jau veikta.

⁹⁵ Līdzšinējais 1.b punkts.

2. Ja maksājumu iestāde vēlas uzticēt maksājumu pakalpojumus ārpakalpojumu sniedzējiem, tā attiecīgi informē par to savas piederības dalībvalsts kompetentās iestādes.

Svarīgu darbības funkciju uzticēšanu ārpakalpojumu sniedzējiem nedrīkst darīt veidā, kas var būtiski kaitēt tās iekšējās kontroles kvalitātei un kompetento iestāžu spējām uzraudzīt maksājumu iestādes atbilstību šīs direktīvas prasībām⁹⁶.

Otrā apakšpunkta izpratnē darbības funkcija ir svarīgs faktors, ja darbības defekts vai traucējums būtiski negatīvi ietekmētu turpmāku maksājumu iestādes prasību atbilstību attiecībā uz pilnvaras pieprasījuma prasībām, kas noteiktas saskaņā ar (...) šo sadaļu vai citām šajā direktīvā noteiktajām saistībām, kā arī ja tas negatīvi ietekmētu finansiālo darbību vai maksājumu pakalpojumu finansiālo stabilitāti⁹⁷.

⁹⁸Dalībvalstis nodrošina, lai tad, ja maksājumu iestādes nozīmīgas darbības funkcijas veic, piesaistot ārējās organizācijas, maksājumu iestādes atbilstu šādiem nosacījumiem:

- a) vecākā vadības personāla atbildība nedrīkst tikt deleģēta ārpakalpojumu dēļ;
- b) maksājumu iestādes attiecības ar tās maksājumu pakalpojumu lietotājiem un saistības pret tiem, kā noteikts šajā direktīvā, nedrīkst tikt grozītas;
- c) nedrīkst vājināt nosacījumus, kuriem maksājumu iestādei jāatbilst, lai to varētu pilnvarot atbilstīgi (...) šai sadaļai un lai šis pilnvarojums paliktu spēkā;
- d) neviens no pārējiem nosacījumiem, kas kalpoja par pamatu maksājumu iestādes pilnvarojumam, nedrīkst tikt atcelts vai grozīts.

⁹⁶ Kā minēts Direktīvas 2004/39/EK (MiFiD) 13. panta 5. punkta pirmajā daļā.

⁹⁷ Kā norādīts 13. panta 1. punktā Komisijas Direktīvā 2006/73/EK.

⁹⁸ Kā norādīts 14. panta 1. punktā Komisijas Direktīvā 2006/73/EK.

3. Maksājumu iestādes nodrošina, lai pārstāvniecības vai filiāles, kas rīkojas to vārdā, attiecīgi informētu par to maksājumu pakalpojumu lietotājus.

12. pants

Atbildība

1. Dalībvalstis nodrošina, lai tad, ja maksājumu iestādes paļaujas uz trešām personām darbības funkciju izpildē, šīs maksājumu iestādes veiktu piemērotus pasākumus nepamatota darbības riska novēršanai.
2. Dalībvalstis prasa, ka maksājumu iestādes saglabā pilnu atbildību par visām to vadītāju, darbinieku, vai pārstāvniecību, filiāļu vai ārpakalpojumu darbībām saskaņā ar šo direktīvu⁹⁹.

13. pants

Uzskaites dokumentācija

Dalībvalstis prasa, lai maksājumu iestādes šīs sadaļas noteikumu piemērošanai vismaz piecus gadus glabātu visu attiecīgo dokumentāciju, neskarot Direktīvu 2005/60/EK vai citus attiecīgos Kopienas vai valsts tiesību aktus¹⁰⁰.

14. pants

Galvenā biroja atrašanās vieta

Svītrots¹⁰¹

⁹⁹ Lielā mērā atbilst *ECON* 111, izņemot vārda "piesaistīts" svītrošanu.

¹⁰⁰ Kā *ECON* 112.

¹⁰¹ Pirmais punkts pārcelts uz 6. panta 2. punktu un otrais punkts pārcelts uz 21. panta 1.b) punktu. Otrais punkts svītrots kā *ECON* 114, lai gan ir savādāks pamatojums.

3. IEDAĻA

KOMPETENTĀS IESTĀDES UN UZRAUDZĪBA

15. pants

Kompetento iestāžu izraudzīšana

1. Dalībvalstis par kompetentajām iestādēm, kas atbild par atļauju izsniegšanu un maksājumu iestāžu konsultatīvu uzraudzību atbilstīgi šīs sadaļas noteikumiem, izraugās vai nu valsts iestādes vai struktūras, kas atzītas saskaņā ar valsts tiesību aktiem, vai kuras atzinušas valsts iestādes, kam šajā nolūkā saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir piešķirtas skaidras pilnvaras.

Kompetentajām iestādēm jābūt tādām, lai garantētu neatkarību no tirgus dalībniekiem un novērstu interešu konfliktus. Tās nav ne maksājumu iestādes, ne kredītiestādes, ne elektroniskās naudas iestādes, ne pasta žironrēķinu iestādes.

Dalībvalstis attiecīgi informē Komisiju.

2. Dalībvalstis nodrošina, lai saskaņā ar 1. punktu izraudzītajām kompetentajām iestādēm būtu visas pienākumu veikšanai vajadzīgās pilnvaras.
3. Ja dalībvalstī ir vairāk nekā viena kompetentā iestāde šīs sadaļas aptvertajos jautājumos, dalībvalstis nodrošina šo iestāžu ciešu sadarbību, tā lai tās varētu efektīvi pildīt savus attiecīgos uzdevumus. Tas pats attiecas uz gadījumiem, kad šajā daļā aptvertajos jautājumos kompetentās iestādes nav atbildīgas par kredītiestāžu uzraudzību ¹⁰².
4. Kompetento iestāžu, kas izraudzītas atbilstīgi šā panta 1. punktam, pienākumi ir piederības dalībvalsts kompetento iestāžu kompetencē ¹⁰³.

¹⁰² Lai nodrošinātu sadarbību starp kompetentajām valsts mēroga iestādēm, kas pārbauda maksājuma iestādes, un kompetentajām iestādēm, kas pārbauda kredītiestādes, gadījumos, kad tā nav viena un tā pati iestāde.

¹⁰³ Līdzšinējais 15.a pants.

16. pants
*Pastāvīga uzraudzība*¹⁰⁴

Dalībvalstis nodrošina, lai pārbaudes, ko veic kompetentās iestādes nolūkā pārbaudīt pastāvīgu atbilstību šīs sadaļas noteikumiem, būtu samērīgas, piemērotas un atbilstīgas riskiem, kam pakļautas maksājumu iestādes.

Lai pārbaudītu atbilstību šīs sadaļas noteikumiem, kompetentajām iestādēm ir tiesības veikt šādus pasākumus, jo īpaši¹⁰⁵:

- a) izvirzīt maksājumu iestādei prasību sniegt visu vajadzīgo informāciju, lai uzraudzītu atbilstību;
- b) veikt pārbaudes uz vietas maksājumu iestādē, jebkurā vienībā, kura sniedz maksājumu pakalpojumu operāciju ārpus pakalpojumu, jebkādā pārstāvniecībā vai filiālē, kas sniedz maksājumu pakalpojumus maksājumu iestādes pārraudzībā¹⁰⁶;
- c) izdot ieteikumus un pamatnostādnes un attiecīgā gadījumā – (...) saistošus administratīvos noteikumus¹⁰⁷;
- d) svītrots¹⁰⁸
- e) apturēt vai atsaukt atļauju gadījumos, kas minēti 7.a pantā¹⁰⁹.

¹⁰⁴ Kā *ECON* 118.

¹⁰⁵ Kā *ECON* 119.

¹⁰⁶ Atbilst *ECON* 120.

¹⁰⁷ Atbilst *ECON* 121.

¹⁰⁸ Tā kā – ņemot vērā veidu, kādā strukturēta dažu dalībvalstu valsts administrācija – līdzšinējais d) punkts varētu radīt nozīmīgus sarežģījumus dažām dalībvalstīm, ir ierosināts, ka šo punktu aizstāj ar jaunu 3) punktu, kas būtu līdzīgs 54. pantam Direktīvā 2006/48/EK, un tāpēc ir lielāka iespēja, ka visas dalībvalstis varēs to pieņemt.

¹⁰⁹ Atbilst *ECON* 122.

Ciktāl tas nav pretrunā atļauju atsaukšanas procedūrām un krimināltiesību normām, dalībvalstis nodrošina, ka to attiecīgās kompetentās iestādes drīkst uzlikt sodus maksājumu iestādēm vai to faktiskajiem vadītājiem, par normatīvo vai administratīvo aktu pārkāpšanu saistībā ar to maksājumu pakalpojumu darbību vai darbības uzraudzību, kā arī attiecībā uz tiem pieņemt vai noteikt sodus vai pasākumus, kas īpaši paredzēti, lai izskaustu konstatētos pārkāpumus vai šādu pārkāpumu cēloņus

110

17. pants

Dienesta noslēpums

1. Dalībvalstis nodrošina, lai visas personas, kas strādā vai strādāja kompetentajās iestādēs, kā arī eksperti, kas rīkojas kompetento iestāžu vārdā, būtu pakļauti pienākamam glabāt dienesta noslēpumu, neskarot gadījumus, uz kuriem attiecas krimināltiesības.
2. Veicot informācijas apmaiņu saskaņā ar 19. pantu, ievēro stingras dienesta noslēpuma glabāšanas prasības, lai nodrošinātu personas un uzņēmuma tiesību aizsardzību.
3. Dalībvalstis var piemērot šo pantu, ņemot vērā *mutatis mutandis* Direktīvas 2006/48/EK 44. līdz 52. panta noteikumus.

18. pants

Tiesības vērsties tiesā

Dalībvalstis nodrošina, lai lēmumus, ko kompetentās iestādes pieņēmušas attiecībā uz maksājumu iestādēm atbilstoši tiem normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, kas pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, varētu apstrīdēt tiesās.

Šā panta pirmā daļa attiecas arī uz atturēšanos no rīcības.

¹¹⁰ Kā norādīts 54. pantā Direktīvā 2006/48/EK.

19. pants
Informācijas apmaiņa

1. Dažādu dalībvalstu kompetentās iestādes sadarbojas viena ar otru un, attiecīgā gadījumā, ar Eiropas Centrālo Banku un dalībvalstu centrālajām bankām un citām atbilstīgām kompetentām iestādēm, kas ir izraudzītas saskaņā ar Kopienas vai valsts tiesību aktiem, ko piemēro maksājumu pakalpojumu sniedzējiem.
2. Turklāt dalībvalstis pieļauj informācijas apmaiņu starp savām kompetentajām iestādēm un šādām organizācijām:
 - a) citu dalībvalstu kompetentās iestādes, kas ir atbildīgas par atļaujas piešķiršanu maksājumu iestādēm un to uzraudzību;
 - b) Eiropas Centrālā Banka un dalībvalstu centrālās bankas, kas rīkojas kā monetārās un pārraudzības iestādes un, attiecīgā gadījumā – citas publiskas iestādes, kas atbild par maksājumu un norēķinu sistēmu pārraudzību ¹¹¹;
 - c) citas atbilstīgas iestādes, kas izraudzītas saskaņā ar šo direktīvu un citiem Kopienas tiesību aktiem, ko piemēro maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, piemēram, tiesību aktiem noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas jomā.

¹¹¹ Atbilst *ECON* 125.

20. pants

Tiesības veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvība

1. Jebkura atļauju saņēmusi maksājumu iestāde, kas vēlas pirmoreiz (...) sniegt maksājumu pakalpojumus ¹¹² citā dalībvalstī, kas nav piederības dalībvalsts, saskaņā ar tiesībām veikt uzņēmējdarbību vai pakalpojumu sniegšanas brīvību, informē kompetentās iestādes savā piederības dalībvalstī.

Piederības dalībvalsts kompetentās iestādes viena mēneša laikā pēc šīs informācijas saņemšanas paziņo uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm maksājumu iestādes nosaukumu un adresi, un maksājumu pakalpojumu veidu, ko tā gatavojas sniegt uzņēmējas dalībvalsts teritorijā.

2. Lai piederības dalībvalsts kompetentā iestāde varētu veikt pārbaudes un veikt visus vajadzīgos pasākumus, kas paredzēti 16. pantā, attiecībā uz tādas maksājumu iestādes filiāli vai pārstāvniecību, kas atrodas citas dalībvalsts teritorijā, tā sadarbojas ar uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm.
3. Sadarbojoties saskaņā ar 1. un 2. punktu, piederības dalībvalsts kompetentā iestāde informē uzņēmējas dalībvalsts kompetento iestādi katru reizi, kad tā gatavojas veikt pārbaudi uz vietas uzņēmējas dalībvalsts teritorijā.

Tomēr gadījumā, ja to vēlas abas iestādes, piederības dalībvalsts kompetentā iestāde var deleģēt uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm uzdevumu veikt pārbaudes uz vietas minētajā iestādē.

4. Kompetentās iestādes savstarpēji sniedz visu būtisko un/vai atbilstīgo informāciju, jo īpaši gadījumos, kad filiāle vai pārstāvniecība ir izdarījusi pārkāpumu vai ir aizdomas par pārkāpumu. Šajā ziņā kompetentās iestādes pēc lūguma paziņo jebkādu atbilstīgu informāciju un pēc savas iniciatīvas paziņo visu būtisko informāciju.

¹¹² Lai paskaidrotu, ka šis pants reglamentē tiesības nodrošināt maksājumu pakalpojumus, nevis citas maksājumu iestāžu darbības.

4.a Neskarot minēto, uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes atbild par to, lai uzraudzītu saistību ievērošanu attiecībā uz nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, kā tas noteikts Direktīvā 2005/60/EK un norādījumos par terorisma apkarošanu ¹¹³.

4. IEDAĻA

ATKĀPE

¹¹⁴[21. pants]

Nosacījumi

1. Atkāpjoties no 1. panta 1. punkta d) apakšpunkta, dalībvalstis var pašas vai tās var ļaut savām kompetentajām iestādēm pilnībā vai daļēji atteikties no 1. un 2. iedaļā noteikto procedūru un prasību piemērošanas, un ļaut 8. pantā minētajā reģistrā ierakstīt fiziskas vai juridiskas personas, ja

a) attiecīgās personas uzņēmējdarbības kopapjoms, ietverot visas pārstāvniecības un filiāles, par kurām tā ir atbildīga pilnā apmērā, veido apgrozījumu no maksājumu pakalpojumiem ar kopējo summu, kas nepārsniedz vidēji 5 miljonus EUR mēnesī un 6 miljonus EUR jebkurā brīdī;

un

b) neviena no uzņēmumu kontrolē vai darbībā iesaistītajām personām nav notiesāta par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu ¹¹⁵.

1.b Jebkurai fiziskai vai juridiskai personai, kas reģistrēta saskaņā ar šo pantu, galvenajai mītnei jābūt tajā dalībvalstī, kur tā faktiski veic uzņēmējdarbību ¹¹⁶.

¹¹³ Kā *ECON* 128.

¹¹⁴ Kvadrātiekvā, jo saistīts ar jautājumu par kapitālu, utt. To neapspriedīs 8. novembra sanāksmē. Ir izdarītas tikai tehniskas izmaiņas, lai teksts būtu skaidrāks.

¹¹⁵ Kā c) punktā *ECON* 129.

¹¹⁶ Līdzšinējais 14. panta 2. punkts.

2. Šā panta 1. punktā minētās personas uzskata par maksājumu iestādēm. Tomēr Kopienā tām atļauj veikt maksājumu pakalpojumus tikai reģistrācijas dalībvalstī.

Dalībvalstis var arī noteikt, ka tās var veikt tikai dažas no darbībām, kas uzskaitītas 10. pantā.

3. Šā panta 1. punktā minētās personas ziņo kompetentajām iestādēm par visām savas situācijas izmaiņām, kas attiecas uz 1. punktā norādīto nosacījumu. Dalībvalstis nodrošina, ka, ja šā panta nosacījums vairs netiek izpildīts, šai personai, atbilstīgi 6. pantā noteiktajai kārtībai, jāsaņem pilnvara 30 kalendārajās dienās ¹¹⁷.

22. pants

Paziņošana un informācija

Ja dalībvalsts izmanto 21. pantā paredzēto atkāpi, tā attiecīgi to paziņo Komisijai vēlākais termiņā, kas noteikts 85. panta 1. punktā, un nekavējoties paziņo tai par visām turpmākajām izmaiņām. Turklāt tā paziņo Komisijai attiecīgo fizisko un juridisko personu skaitu un katru gadu informē Komisiju par (...) apgrozījumu ¹¹⁸ katra kalendārā gada 31. decembrī, kā paredzēts 21. panta 1. punkta a) apakšpunktā ¹¹⁹.

¹¹⁷ Atbilst *ECON* 129 pēdējais daļai.

¹¹⁸ Lai teksts būtu skaidrāks un atbilstīgi 21. panta 1. punkta a) apakšpunktā veiktajām izmaiņām.

¹¹⁹ Atbilst *ECON* 130.

2. nodaļa

Kopēji noteikumi

23. pants

Piekluve maksājumu sistēmām

1. Dalībvalstis nodrošina, ka noteikumi par atļauju saņēmušo vai reģistrēto maksājumu pakalpojumu sniedzēju, kas ir juridiskas personas, piekļuvi maksājumu sistēmām būtu objektīvi, nediskriminējoši un samērīgi un ka tie netraucē piekļuvi vairāk, nekā tas vajadzīgs aizsardzībai pret īpašiem riskiem un maksājumu sistēmas finansiālās un darbības stabilitātes aizsardzībai.

Maksājumu sistēmas nevar uzspiest maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, maksājumu pakalpojumu lietotājiem vai citām maksājumu sistēmām nevienu no šādām prasībām:

- a) ierobežojošus noteikumus par efektīvu līdzdalību citās maksājumu sistēmās;
 - b) noteikumu, kas diskriminē atļauju saņēmušos pakalpojumu sniedzējus vai reģistrētus maksājumu pakalpojumu sniedzējus attiecībā uz tiesībām un pienākumiem, kas tiem ir kā maksājumu sistēmas dalībniekiem;
 - c) jebkādi ierobežojumi saistībā ar institucionālo statusu.
2. 1. punktu nepiemēro:
 - a) Direktīvā 98/26/EK noteiktajām maksājumu sistēmām, un
 - b) maksājumu sistēmām, kas sastāv tikai un vienīgi no maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, kas pieder vienai grupai, kas sastāv no vienībām, kurām ir kapitāla saistības, kas piešķir vienai no saistītajām vienībām efektīvu kontroli pār pārējām, un
 - c) slēgtās maksājumu sistēmas.

23.a pants

Tikai maksājumu pakalpojumu sniedzējiem dota atļauja veikt maksājumu pakalpojumus

Dalībvalstis aizliedz fiziskām un juridiskām personām, kas nav maksājumu pakalpojumu sniedzējas (...), un uz kurām neattiecas šī direktīva (...), sniegt pielikumā minētos maksājumu pakalpojumus

120

III SADAĻA

Maksājumu pakalpojumu noteikumu pārskatāmība un informācijas prasības

-1. nodaļa

Vispārīgi noteikumi

23.b pants

Darbības joma

III sadaļu piemēro vienreizējiem maksājumu darījumiem, pamatlīgumiem un maksājumu darījumiem, uz ko tie attiecas. Iesaistītās puses var vienoties, ka to nepiemēro pilnībā vai piemēro daļēji, ja maksājumu pakalpojumu lietotājs nav patērētājs ¹²¹.

(...)¹²²

¹²⁰ Tā kā ir ieteikta jauna pakalpojumu sniedzēja definīcija, nav jāatsaucas uz 1. panta 1. punktu. Nav arī nepieciešams atsaukties uz 8. pantu Direktīvā 2000/46/EK – skatīt 1. panta 1. punkta b) apakšpunkta zemsvītras piezīmi. Atbilst *ECON* 133.

¹²¹ Visiem uzņēmumiem būtu iespēja vienoties citādi par III sadaļas nosacījumiem. Šis priekšlikums atbilst *ECON* 34, lai gan formulējums ir savādāks. Kopienas tiesību aktos bieži ir noteikta atšķirība starp lietotājiem un pārējiem.
EP: uzskata mikrouzņēmumus par patērētājiem, joprojām vēlas izmantot profesionāla lietotāja definīciju.

¹²² Pārcelts uz 23.c pantu.

23.c pants

Citi noteikumi Kopienas tiesību aktos

Šīs sadaļas nosacījumi neskar jebkādu Kopienas tiesību aktus, kuros ir iekļautas papildu prasības par iepriekšēju informēšanu.

[Tomēr, tad, kad var piemērot arī Direktīvu 2002/65/EK par patēriņa finanšu pakalpojumu tālākpārdošanu, minētās direktīvas 3. panta noteikumus par informācijas sniegšanu – izņemot 2. punkta c)-g) apakšpunktu, 3. punkta a) un e) apakšpunktu un 4. punkta b) apakšpunktu – aizvieto ar šīs direktīvas 25., 26., 30. un 31. pantu.] ¹²³

23.d pants

Maksa par informāciju

1. Maksājumu pakalpojumu sniedzējs nevar prasīt no maksājumu pakalpojuma lietotāja maksu par informācijas sniegšanu saskaņā ar šo sadaļu, ja vien 36. panta 2. punktā un 37. panta 2. punktā ir noteikts citādi ¹²⁴.
2. Maksājumu pakalpojumu sniedzējs un maksājumu pakalpojumu lietotājs var vienoties par maksu par papildu vai biežāk sniegtu informāciju, vai par tās sniegšanu ar saziņas līdzekļiem, kas nav paredzēti pamatlīgumā, ko sniedz pēc pakalpojumu lietotāja lūguma ¹²⁵.
3. Ja maksājumu pakalpojumu sniedzējs var uzlikt maksu par informāciju, kā noteikts 1. un 2. punktā, maksai ir jābūt piemērotai un atbilstīgai maksājumu pakalpojumu sniedzēja faktiskajām izmaksām.

¹²³ Līdzīgs nosacījums jāpievieno 83. pantā.

¹²⁴ Atbilst *ECON* 210, lai gan tas ir citā pantā. Skatīt apsvērumus 18.c) un 18.d)

¹²⁵ 2 un 3. punkts atbilst *ECON* 212, lai gan tas ir citā pantā.

23.e pants

Pienākums pierādīt informāciju

Dalībvalstis var paredzēt, ka pienākums pierādīt ir maksājumu pakalpojuma sniedzēja atbildība – pakalpojumu sniedzējs pierāda, ka tas ir ievērojis šajā sadaļā noteiktās informācijas prasības.¹²⁶

1. nodaļa

Vienreizēja maksājuma darījumi

24. pants

Darbības joma

1. Šo nodaļu piemēro vienreizējiem maksājuma darījumiem, ko nesedz (...) pamatlīgums.
2. Ja maksājuma uzdevumu vienreizējam maksājuma darījumam iesniedz ar maksājumu instrumentu, uz ko attiecas pamatlīgums, maksājumu pakalpojumu sniedzējam nav pienākuma sniegt vai darīt pieejamu¹²⁷ informāciju, kas maksājumu pakalpojuma lietotājam jau ir sniegta, pamatojoties uz pamatlīgumu ar citu maksājumu pakalpojumu sniedzēju, vai ko viņam sniegs saskaņā ar šo pamatlīgumu.]

¹²⁶ Skat. *ECON* 177. EP: obligāti. Jāizvairās no tiešas iejaukšanās valsts procesuālajos tiesību aktos.

¹²⁷ EP: visā sadaļā vēlas nošķirt, ka būtisku informāciju paziņo (sniedz) bet visu pārējo informāciju paziņo pēc pirmā pieprasījuma (saņem no maksājuma pakalpojuma sniedzēja tikai pēc pieprasījuma).

25. pants

Iepriekšēja vispārēja informācija

1. Dalībvalstis prasa, lai maksājumu pakalpojumu sniedzējs maksājumu pakalpojuma izmantotājam tam viegli pieejamā formā ¹²⁸ nodotu informāciju un noteikumus atbilstīgi 26. pantam, pirms maksājumu pakalpojumu lietotājam kļūst saistošs jebkāds vienreizēja maksājuma pakalpojuma līgums vai piedāvājums. Pēc maksājumu pakalpojumu lietotāja līguma maksājumu pakalpojumu sniedzējs informāciju un noteikumus sniedz uz papīra vai cita pastāvīga informācijas nesēja. ¹²⁹ Tos izklāsta viegli saprotamā formulējumā un skaidri saprotamā veidā tās dalībvalsts oficiālajā valodā, kurā piedāvā maksājumu pakalpojumu, vai kādā citā valodā, par kuru puses vienojušās.
2. Ja pēc maksājumu pakalpojumu lietotāja pieprasījuma ir noslēgts vienreizēja maksājuma līgums, izmantojot distances saziņas līdzekļus, kas maksājumu pakalpojumu sniedzējam neļauj izpildīt 1. punkta nosacījumus, maksājumu pakalpojumu sniedzējs izpilda savas saistības saskaņā ar 1. punktu uzreiz pēc darījuma izpildes.
3. 1. punktā minētās saistības arī var izpildīt, iesniedzot vienreizēja maksājuma līguma projektu vai maksājuma uzdevuma projektu, kas ietver informāciju saskaņā ar 26. pantu.

26. pants

Informācija un noteikumi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka maksājumu pakalpojumu lietotājam sniedz vai dara pieejamu šādu informāciju un noteikumus:

¹²⁸ Atbilst *ECON* 137, 139 un 150. Daļēji ievērtos *ECON* 136 – tajā prasīts, lai informācija uz papīra tiktu sniegta pēc pieprasījuma.

¹²⁹ Skat. 18.b) apsvērumu.

a) norādi uz informāciju vai pakalpojuma lietotāja identifikatoru, kas jāsniedz maksājumu pakalpojumu lietotājam, lai varētu pienācīgi izpildīt maksājuma uzdevumu;

b) maksājumu pakalpojuma izpildes maksimālo laiku;

(...)

c) attiecīgā gadījumā visas izmaksas, kas maksājumu pakalpojumu lietotājam jāmaksā tā maksājumu pakalpojumu sniedzējam un – ja jāizmanto kopējā maksa – dažādo pakalpojuma elementu izcenojumi, kurus aptver šī maksa¹³⁰.

ca) attiecīgā gadījumā faktisko vai valūtas standarta kursu, ko piemēro maksājuma darījumam;

(...)

3. Attiecīgā gadījumā jebkāda 31. pantā norādītā informācija maksājumu pakalpojumu lietotājam ir jānodod tam viegli pieejamā veidā¹³¹.

27. pants

Informācija maksātājam pēc maksājuma uzdevuma saņemšanas

Pēc maksājuma uzdevuma saņemšanas maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs – tādā pašā veidā kā noteikts 25. panta 1. punktā – nekavējoties sniedz vai dara pieejamu maksātājam šādu informāciju:

¹³⁰ Izmaksu sadalījums ir koncepcija, par ko vienojās ar EP – formulējums jālabo.

¹³¹ Lielākā daļa prasību attiecībā uz 31. pantā minēto informāciju attiecas uz vienreizējiem maksājuma darījumiem. Tomēr šķiet neapšaubāmi, ka dažas prasības praktiski nav būtiskas (piem. prasības 31. panta 2. punkta f) apakšpunktā, 4. punkta 4) apakšpunktā, 5. punkta a) līdz c) apakšpunktā un 6. punktā).

Attiecībā uz *ECON* grozījumiem skatīt: 138. – 31. panta 1. punkta d) apakšpunktu, 139. – 31. panta 1. punkta c) apakšpunktu, 141. – 31. panta 5. punkta 1) apakšpunktu, ko neierosināja grozīt, 142. un 146. – 31. panta 2. punkta c) apakšpunktu, 144. – 31. panta 5. punkta f) apakšpunktu, 148. – 31. panta 7. punkta -a) un a) apakšpunktu, 149. – 2) punkta c) apakšpunktu.

ECON 143. grozījums papildina svītrotu punktu.

- a) atsauci, kas ļauj maksātājam identificēt maksājumu darījumu, un attiecīgā gadījumā informāciju par maksājuma saņēmēju;
- b) maksājuma darījuma summa valūtā, kāda izmantota maksājuma uzdevumā ¹³²;
- ba) attiecīgā gadījumā jebkuras maksājuma darījuma maksas apmērs, kas jāmaksā maksātājam, un – ja tiek izmantota kopējā maksa – dažādo pakalpojuma elementu izcenojumi, kurus aptver šī maksa ¹³³;
- c) attiecīgā gadījumā – maiņas kursu, ko maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs izmantojis maksājumu darījumā, vai atsauci uz to, ja tas atšķiras no kursa, kas noteikts saskaņā ar 26. panta 1. punkta ca) apakšpunktu un maksājuma darījuma summu pēc šādas valūtas maiņas; ¹³⁴
- d) diena, kad saņemts maksājuma uzdevums ¹³⁵.

28. pants

Informācija maksājuma saņēmējam pēc maksājuma izpildes

Nekavējoties pēc maksājuma darījuma izpildes maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs tādā pašā veidā kā noteikts 25. panta 1. punktā sniedz vai dara pieejamu maksājuma saņēmējam šādu informāciju:

- a) atsauce, kas ļauj maksājuma saņēmējam identificēt maksājumu darījumu, un attiecīgā gadījumā informācija par maksātāju, kā arī jebkāda informācija, kas sniegta līdz ar maksājuma darījumu;
- b) maksājuma darījuma summa, ko maksātājs pārskaitījis valūtā, kurā ir maksājuma saņēmēja līdzekļi ¹³⁶;

¹³² Skatīt arī grozījumu c) apakšpunktā. Paskaidrojums atbilst *ECON* 155. Arī 27., 36. un 37. pantam vajadzīgi atbilstīgi grozījumi.

¹³³ Izmaksu sadalījums ir koncepcija, par ko vienojās ar EP – formulējums jālabo.

¹³⁴ Kā *ECON* 157.

¹³⁵ Saskaņā ar *ECON* 154, bet ņemot vērā faktu, ka šajā posmā var norādīt tikai maksājuma uzdevuma saņemšanas dienu.

¹³⁶ Skat. 27. panta zemsvītras piezīmi.

- c) attiecīgā gadījumā jebkuras maksājuma darījuma maksas apmērs, kas jāmaksā maksājuma saņēmējam, un – ja tiek izmantota kopējā maksa – dažādo pakalpojuma elementu izcenojumi, kurus aptver šī maksa ¹³⁷;
- d) attiecīgā gadījumā – maiņas kurss, ko maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs izmantojis maksājumu darījumā, un maksājumu darījuma summa pirms valūtas maiņas;
- e) Kreditēšanas valūtēšanas diena.

2. nodaļa

Pamatlīgumi

29. pants *Darbības joma*

Šo nodaļu piemēro maksājuma darījumiem, uz ko neattiecas pamatlīgums ¹³⁸.

30. pants *Iepriekšēja vispārējā informācija*

1. Dalībvalstis prasa, lai laicīgi pirms tam, kad maksājumu pakalpojumu lietotājam kļūst saistošs jebkāds pamatlīgums vai piedāvājums, maksājumu pakalpojumu sniedzējam, izmantojot papīru vai jebkādu citu pastāvīgo informācijas nesēju, būtu jāsniedz maksājumu pakalpojumu lietotājam informācija un noteikumi atbilstīgi 31. pantam. Tos izklāsta viegli saprotamā formulējumā un skaidri saprotamā veidā tās dalībvalsts oficiālajā valodā, kurā piedāvā maksājumu pakalpojumu, vai kādā citā valodā, par kuru puses vienojušās ¹³⁹.
2. Ja pēc maksājumu pakalpojumu lietotāja pieprasījuma ir noslēgts pamatlīgums, izmantojot distances saziņas līdzekļus, kas maksājumu pakalpojumu sniedzējam neļauj izpildīt 1. punkta nosacījumus, maksājumu pakalpojumu sniedzējs izpilda savas saistības saskaņā ar 1. punkta pirmo daļu uzreiz pēc pamatlīguma noslēgšanas.

¹³⁷ Izmaksu sadalījums ir koncepcija, par ko vienojās ar EP – formulējums jālabo.

¹³⁸ Atbilst *ECON* 160.

¹³⁹ Saskaņā ar *ECON* 161 un 173.

3. 1. punktā minētās saistības arī var izpildīt, iesniedzot pamatlīguma projektu, kas ietver informāciju saskaņā ar 31. pantu.

31. pants

Informācija un noteikumi

Dalībvalstis nodrošina, ka maksājumu pakalpojumu lietotājam sniedz šādu informāciju un noteikumus:

1) maksājumu pakalpojumu sniedzējs

- a) maksājumu pakalpojumu sniedzēja nosaukums, tā galvenās mītnes ģeogrāfiskā adrese un, attiecīgā gadījumā, tā filiāles vai pārstāvniecības ģeogrāfiskā adrese, kas veic uzņēmējdarbību dalībvalstī, kurā piedāvā maksājumu pakalpojumu, un jebkādas citas adreses, tostarp elektroniskā pasta adrese, kas ir atbilstīga saziņai ar maksājumu pakalpojumu sniedzēju;
- b) svītrots;
- c) dati par attiecīgo uzraugošo iestādi un par 8. pantā minēto reģistru vai jebkādu citu atbilstīgu publisku reģistru, kas sniedz pakalpojumu sniedzējam pilnvaras un reģistrācijas numuru vai līdzvērtīgus identificēšanas līdzekļus, kas noteikti attiecīgajā reģistrā ¹⁴⁰;
- d) attiecīgā gadījumā paziņojumu, ka uz līdzekļiem, kas saņemti maksājumu darījumiem, ko veic maksājumu pakalpojumu sniedzējs neattiecas noguldījumu garantiju sistēma ¹⁴¹.

2) maksājumu pakalpojumu izmantošana

- a) sniedzamā pakalpojuma galveno īpašību apraksts,
- b) norāde uz informāciju vai pakalpojuma lietotāja identifikatoru, kas jāsniedz maksājumu pakalpojumu lietotājam, lai varētu pienācīgi izpildīt maksājuma uzdevumu;

¹⁴⁰ Šis nosacījums atbilst *ECON* 138. To iemēro vienreizējiem maksājuma darījumiem un pamatlīgumiem.

¹⁴¹ Atbilst *ECON* 139. Tādu pašu paziņojumu iekļaus informācijā vienreizējiem maksājuma darījumiem, izmantojot atsauci 25. panta 3. punktā.

- c) veidu un procedūru, kā sniedz piekrišanu maksājumu darījuma izpildei un šādas piekrišanas atsaukumam atbilstīgi 41. un 56. pantam ¹⁴²;
- d) norāde par laiku, kādā saņemts maksājumu uzdevums, kā noteikts 54. panta 1. punktā, un maksājumu pakalpojumu sniedzēja noslēgšanas laiku (*cut-off time*);
- e) maksājumu pakalpojumu izpildes maksimālais laiks ¹⁴³;
- f) ja ir iespēja vienoties par tērēšanas limitu, ko paredz maksājumu instrumentiem saskaņā ar 43. panta 1. punktu ¹⁴⁴;

3) maksas, procenti un apmaiņas kursi

- a) visas izmaksas, kas maksājumu pakalpojumu lietotājam jāmaksā tā maksājumu pakalpojumu sniedzējam, un – ja jāizmanto kopējā maksa – dažādo pakalpojuma elementu izcenojumi, kurus aptver šī maksa ¹⁴⁵;
- b) attiecīgā gadījumā piemērojamās procentu likmes un maiņas kursus ¹⁴⁶, vai, ja jāizmanto standarta procentu un maiņas kurss, faktiskās procentu likmes aprēķina metodi (...) un attiecīgo šādas procentu likmes vai maiņas kursa noteikšanas datumu un likmi vai pamatu ¹⁴⁷;
- c) ja ir vienošanās – standarta procentu likmes vai maiņas kursa izmaiņu tūlītēja piemērošana un informācijas prasības saistībā ar izmaiņām atbilstīgi 33. panta 2. punktam;

¹⁴² Atbilstīgi *ECON* 171, kā arī *ECON* 142, 146 un 165, ja ar atsaukumu saprot anulēšanu un ietver atcelšanu.

¹⁴³ Kā noteikts *ECON* 162, bet neierobežojot ar maksātāja maksājuma pakalpojumu sniedzēja sniegtajiem pakalpojumiem.

¹⁴⁴ Grozīts kā *ECON* 166.

¹⁴⁵ Izmaksu sadalījums ir koncepcija, par ko vienojās ar EP – formulējums jālabo.

¹⁴⁶ Procentus nerēķina no pārskaitījumiem, bet no līdzekļiem, kas ir kontā.

¹⁴⁷ Atbilst *ECON* 168; paplašina iespēju, iekļaujot noteiktas likmes.

4) saziņa

- a) attiecīgā gadījumā – saziņas līdzekļi, tostarp tehniskās prasības attiecībā uz maksājumu pakalpojumu lietotāja sakaru iekārtām, par kurām puses vienojas, lai pārsūtītu informāciju vai paziņojumus saskaņā ar šo direktīvu;
- b) tas, kādā veidā un cik bieži ir jāsniedz vai jādara pieejama šajā direktīvā noteiktā informācija ¹⁴⁸;
- c) valoda vai valodas, kādās ir jāslēdz pamatlīgums un kurās veic saziņu šo līgumattiecību laikā;
- d) maksājumu pakalpojumu lietotāja tiesības saņemt pamatlīguma nosacījumus un informāciju un noteikumus atbilstīgi 32. pantam ¹⁴⁹;

5) aizsardzības un korekcijas līdzekļi

- a) attiecīgā gadījumā – pasākumu apraksts, kas jāveic maksājumu pakalpojumu lietotājam maksājuma instrumenta drošai uzglabāšanai, un informācija par to, kā informēt maksājumu pakalpojumu sniedzēju saistībā ar 46. panta b) apakšpunktu ¹⁵⁰;
- b) ja ir vienošanās – nosacījumi, kādos maksājumu pakalpojumu sniedzējs patur tiesības bloķēt maksājumu instrumentu saskaņā ar 43. pantu;
- c) atsauce uz maksātāja atbildību saskaņā ar 50. pantu, tostarp informāciju par attiecīgo summu;
- d) informācija par to, kā un kad maksājumu pakalpojumu lietotājam ir jāinformē maksājumu pakalpojumu sniedzējs par jebkādiem neatļautiem vai nepareiziem darījumiem atbilstīgi 47.a pantam, kā arī par maksājumu pakalpojumu sniedzēja atbildību par neatļautiem maksājumu darījumiem saskaņā ar 49. pantu;

¹⁴⁸ Atbilstīgi *ECON* 172, šos nosacījumus piemēro ne tikai 36. un 37. pantam, bet arī pārējai šajā direktīvā iekļautajai informācijai.

¹⁴⁹ Saskaņā ar *ECON* 170.

¹⁵⁰ Kā noteikts *ECON* 141 un 163.

- e) norāde uz maksājumu pakalpojumu sniedzēja atbildību par maksājumu darījumu izpildi saskaņā ar 67. pantu;
- f) kompensācijas noteikumus saskaņā ar 52. un 53. pantu ¹⁵¹;

6) izmaiņas pamatlīgumā un pamatlīguma laušana

- a) ja ir vienošanās – informācija par to, ka var uzskatīt, ka maksājumu pakalpojumu lietotājs ir pieņēmis nosacījumu izmaiņas, kā noteikts 33. pantā, ja viņš līdz ierosinātajai izmaiņu spēkā stāšanās dienai nav paziņojis maksājumu pakalpojumu sniedzējam par to, ka viņš tām nepiekrīt;
- b) līguma termiņš;
- c) maksājumu pakalpojumu lietotāja tiesības lauzt pamatlīgumu un jebkādas vienošanās saistībā ar tā laušanu atbilstīgi 33. panta 1. punktam un 34. pantam ¹⁵²;

7) pārsūdzība

- a) jebkurš līguma noteikums par tiesībām, ko piemēro pamatlīgumam, un/vai kompetento tiesu ¹⁵³;
- b) norāde par sūdzībām un strīdu ārpustiesas izšķiršanas procedūrām, kas maksājumu pakalpojumu lietotājam ir pieejamas saskaņā ar IV sadaļas 4. nodaļu.

32. pants

Informācijas un pamatlīguma noteikumu pieejamība ¹⁵⁴

Jebkurā līgumattiecību laika posmā maksājumu pakalpojumu lietotājam ir tiesības pēc viņa lūguma saņemt pamatlīguma nosacījumus, kā arī 31. pantā norādīto informāciju un noteikumus papīra formā vai uz cita pastāvīga informācijas nesēja ¹⁵⁵.

¹⁵¹ Kā noteikts *ECON* 164.

¹⁵² Kā *ECON* 162.

¹⁵³ Skatīt grozījumu 34. apsvērumā.

¹⁵⁴ Virsraksts ir saskaņā ar *ECON* 175.

¹⁵⁵ Atbilst *ECON* 176. Skat. 18.c) apsvērumu.

(...)¹⁵⁶

33. pants

Izmaiņas līguma nosacījumos

1. Jebkādas izmaiņas pamatlīgumā, kā arī 31. pantā noteiktajā informācijā un noteikumos, maksājumu pakalpojumu sniedzējs ierosina tādā pašā veidā, kā norādīts 30. panta 1. punktā, un ne vēlāk kā divus mēnešus pirms to ierosinātās piemērošanas dienas ¹⁵⁷.

Vajadzības gadījumos saskaņā ar 31. panta 6. punkta a) apakšpunktu maksājumu pakalpojumu sniedzējam ir jāinformē maksājumu pakalpojumu lietotājs par to, ka var uzskatīt, ka maksājumu pakalpojumu lietotājs ir pieņēmis šīs izmaiņas, ja viņš līdz to pilnīgas spēkā stāšanās datumam nav paziņojis maksājumu pakalpojumu sniedzējam par to, ka viņš tām nepiekrīt. Šādā gadījumā maksājumu pakalpojumu sniedzējs norāda, ka maksājumu pakalpojuma lietotājam ir tiesības nekavējoties un bez soda maksājuma lauzt pamatlīgumu līdz izmaiņu piemērošanas dienai (...).¹⁵⁸

2. Procentu likmes vai maiņas kursa izmaiņas var piemērot uzreiz un bez iepriekšējas paziņošanas, ja par šādām tiesībām ir panākta vienošanās pamatlīgumā, un ja šo izmaiņu pamatā ir standarta procentu likmes vai maiņas kurss, par ko ir panākta vienošanās atbilstīgi 31. panta 3. punkta b) un c) apakšpunktam. Maksājumu pakalpojumu lietotāju pēc iespējas ātrāk informē par izmaiņām procentu likmē tādā pašā veidā, kā noteikts 30. panta 1. punktā, izņemot, ja puses ir vienojušās par konkrētu periodiskumu vai veidu, kādā ir jāsniedz vai jādara pieejama informācija ¹⁵⁹. Tomēr procentu likmes vai maiņas kursa izmaiņas, kas ir labvēlīgākas maksājuma pakalpojumu lietotājam, var piemērot bez iepriekšējas paziņošanas.
3. Izmaiņas procentu likmēs vai maiņas kursā, ko izmanto maksājumu darījumos, īsteno un aprēķina neitrāli, lai nediskriminētu maksājumu pakalpojumu lietotājus ¹⁶⁰.

¹⁵⁶ *ECON* 177, skat. 23.e pantu.

¹⁵⁷ Atbilst *ECON* 178.

Jautājumu par to, kā veikt informēšanu par izmaiņām attiecībā uz apmaksātām telekartēm u.c., varētu apskatīt īpašā pantā par mikromaksājumiem.

¹⁵⁸ Atbilst *ECON* 178 un 179.

¹⁵⁹ Pēc būtības saskaņā ar *ECON* 180 un 181.

¹⁶⁰ Idents *ECON* 182.

34. pants
*Līguma laušana*¹⁶¹

1. Maksājumu pakalpojumu lietotājs var lauzt pamatlīgumu jebkurā laikā, izņemot, ja puses ir vienojušās par iepriekšējas paziņošanas termiņu. Šāds termiņš nevar būt ilgāks par vienu mēnesi¹⁶².

(...)

- 1.a Par tāda pamatlīguma laušanu, kas noslēgts uz laiku, kas pārsniedz 12 mēnešus, vai arī uz nenoteiktu laiku, maksājumu pakalpojumu lietotājam maksu nenosaka, ja pagājuši 12 mēneši. Visos pārējos gadījumos līguma laušanas maksa ir saprātīga un samērīga ar izdevumiem¹⁶³.
- 1.b Ja panākta vienošanās pamatlīgumā, maksājumu pakalpojumu lietotājs var lauzt pamatlīgumu, kas noslēgts uz nenoteiktu laiku, paziņojot par to vismaz divus mēnešus iepriekš – tāpat kā noteikts 30. panta 1. punktā.
2. Maksu, ko regulāri iekasē par maksājumu pakalpojumiem, veic vienīgi proporcionāli līdz līguma beigām. Ja šādu maksu veic avansā, to proporcionāli atmaksā.
- 2.a Šā panta nosacījumi neskar dalībvalstu tiesību aktus un noteikumus, ar ko nosaka puses tiesības paziņot, ka līgums ir spēkā neesošs.
3. Dalībvalstis var paredzēt maksājumu pakalpojumu lietotājiem izdevīgākus noteikumus.

¹⁶¹ Skat. 19. apsvērumu.

¹⁶² Pēc būtības atbilst *ECON* 183 un 187.

¹⁶³ Idents *ECON* 184.

35. pants

Informācija pirms atsevišķa maksājumu darījuma izpildes

Gadījumā, ja atsevišķu maksājumu darījumu veic saskaņā ar pamatlīgumu, ko ierosināja maksātājs, maksājumu pakalpojumu sniedzējs pēc maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu lietotāja lūguma (...) attiecībā uz šo konkrēto maksājuma darījumu sniedz precīzu informāciju par maksimālo izpildes laiku un maksu, kas jāsedz maksātājam un – ja tiek izmantota kopējā maksa – dažādo pakalpojuma elementu izcenojumi, kurus aptver šī maksa ¹⁶⁴.

(...)¹⁶⁵

36. pants

Informācija maksātājam par atsevišķiem maksājumu darījumiem

1. Pēc tam, kad atsevišķa maksājumu darījuma summa ir noņemta no maksātāja konta, vai, ja maksātājs pēc maksājuma uzdevuma saņemšanas neizmanto maksāšanas kontu, maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs, kā noteikts 30. panta 1. punktā, sniedz maksātājam šādu informāciju:
 - a) atsauce, kas ļauj maksātājam identificēt katru maksājuma darījumu, un attiecīgā gadījumā informācija par maksājuma saņēmēju ¹⁶⁶;
 - b) maksājuma darījuma summu valūtā, kādā tā noņemta no maksātāja konta, vai valūtā, kādā izmantota maksājuma uzdevumā ¹⁶⁷;
 - c) attiecīgā gadījumā jebkuras maksājuma darījuma maksas apmērs vai procentu likme (...), kas jāmaksā maksātājam, un – ja tiek izmantota kopējā maksa – dažādo pakalpojuma elementu izcenojumi, kurus aptver šī maksa ¹⁶⁸;

¹⁶⁴ Izmaksu sadalījums ir koncepcija, par ko vienojās ar EP – formulējums jālabo.

¹⁶⁵ Svītrots, kā ierosināts arī *ECON* 189.

¹⁶⁶ *ECON* 192, skat. 27. panta zemsvītras piezīmi.

¹⁶⁷ Skat. 27. panta zemsvītras piezīmi.

¹⁶⁸ Izmaksu sadalījums ir koncepcija, par ko vienojās ar EP – formulējums jālabo.

d) attiecīgā gadījumā – maiņas kurss, ko maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs izmantojis maksājumu darījumā, un maksājumu darījuma summa pēc valūtas maiņas¹⁶⁹;

e) debitēšanas valutēšanas diena vai maksājuma uzdevuma saņemšanas diena¹⁷⁰.

2. Pamatlīgumā var būt iekļauts noteikums, ka 1. punktā minētā informācija ir jāsniedz vai jādara pieejama periodiski vismaz reizi mēnesī, un veidā, par kādu panākta vienošanās, kas ļauj maksātājam informāciju saglabāt un pavairot nemainītu. Ja puses pamatlīgumā ir vienojušās par to, ka šādu informāciju sniedz papīra formātā, puses var vienoties par maksu, ja šāda informācija jāsniedz biežāk nekā reizi mēnesī.¹⁷¹

37. pants

Informācija maksājuma saņēmējam par atsevišķiem maksājumu darījumiem

1. Pēc atsevišķa maksājuma darījuma izpildes maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs veidā, kā minēts 30. panta 1. punktā sniedz maksājuma saņēmējam šādu informāciju:

a) atsauce, kas ļauj maksājuma saņēmējam identificēt maksājumu darījumu, un attiecīgā gadījumā –maksātāju, kā arī jebkāda informācija, kas sniegta līdz ar maksājuma darījumu¹⁷²;

b) svītrots;

c) maksājuma darījuma summa, ko maksātājs pārskaitījis valūtā, kādā maksājuma saņēmēja maksājumu kontā ieskaitīti līdzekļi¹⁷³;

¹⁶⁹ ECON 194.

¹⁷⁰ Skat. 27. pantu.

¹⁷¹ Skat. 18.d) apsvērumu.

¹⁷² Atbilst ECON 199.

¹⁷³ Skat. 27. panta zemsvītras piezīmi.

- d) attiecīgā gadījumā jebkuras maksājuma darījuma maksas apmērs vai procentu likme (...), kas jāmaksā maksājuma saņēmējam, un – ja tiek izmantota kopējā maksa – dažādo pakalpojuma elementu izcenojumi, kurus aptver šī maksa ¹⁷⁴;
- e) attiecīgā gadījumā – maiņas kurss, ko maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs izmantojis maksājumu darījumā, un maksājumu darījuma summa (...) pirms šīs valūtas maiņas;
- f) kreditēšanas valūtēšanas diena.

2. Pamatlīgumā var būt iekļauts noteikums, ka 1. punktā minētā informācija ir jāsniedz vai jādara pieejama periodiski vismaz reizi mēnesī, un veidā, par kādu panākta vienošanās, kas ļauj (...) maksājuma saņēmējam informāciju saglabāt un pavairot nemainītu. Ja puses pamatlīgumā ir vienojušās par to, ka šādu informāciju sniedz papīra formātā, puses var vienoties par maksu, ja šāda informācija jāsniedz biežāk nekā reizi mēnesī ¹⁷⁵.

38. pants

Mikromaksājumi

(jāaizstāj ar jaunu nosacījumu par "mikromaksājumiem/masu maksājumu instrumentiem") ¹⁷⁶

3. nodaļa

Kopēji noteikumi

39. pants

Darījumā izmantojamā valūta un pārrēķins

1. Maksājumus veic tādā valūtā, par kādu puses vienojušās.

¹⁷⁴ Izmaksu sadalījums ir koncepcija, par ko vienojās ar EP – formulējums jālabo.

¹⁷⁵ Skat. 18.d) apsvērumu.

¹⁷⁶ Šo jautājumu izskatīs atsevišķā dokumentā.

2. Ja pirms maksājuma darījuma uzsākšanas piedāvā veikt valūtas pārrēķinu un ja valūtas pārrēķina pakalpojumu piedāvā tirdzniecības vietā vai to piedāvā maksājuma saņēmējs, tad tās puses pienākums, kas piedāvā maksātājam valūtas pārrēķina pakalpojumu, ir atklāt maksātājam visas maksas, kā arī to ¹⁷⁷ valūtas kursu, ko lieto, lai veiktu darījuma pārrēķinu ¹⁷⁸.

Maksātājspiekrīt uz šāda pamata veiktam valūtas pārrēķina pakalpojumam.

40. pants

Informācija par papildu maksu vai atlaidēm

1. Ja maksājuma saņēmējs pieprasa (...) maksu vai piedāvā atlaidi par noteikta maksājumu instrumenta izmantošanu, maksājuma saņēmējs par to informē maksātāju pirms maksājumu darījuma uzsākšanas ¹⁷⁹.
2. Ja maksājumu pakalpojumu sniedzējs vai trešā puse pieprasa (...) maksu par noteikta maksājumu instrumenta izmantošanu, par to informē maksājumu pakalpojumu lietotāju pirms maksājumu darījuma uzsākšanas.

¹⁷⁷ Maksātājam jānorāda faktiskais maiņas kurss.

¹⁷⁸ Kā *ECON* 207.

¹⁷⁹ Pēdējā teikumā dotais nosacījums ir pārvietots uz 40.c panta 3. punktu.

IV SADAĻA
Tiesības un pienākumi
saistībā ar maksājumu pakalpojumu sniegšanu un izmantošanu

-1. nodaļa
Kopēji noteikumi

40.b pants

Darbības joma

1. Ja maksājumu pakalpojumu lietotājs nav patērētājs, puses var vienoties, ka daļēji vai pilnībā nepiemēro 40.c panta 1. punktu, 41. panta 3. punktu, 48., 50., 52., 53. un 56. pantu. Puses var vienoties arī par citu laika periodu nekā to, kas paredzēts 47.a pantā.
- 1.a Dalībvalstis var noteikt, ka 75. pantu nepiemēro, ja maksājumu pakalpojumu lietotājs nav patērētājs.

40.c pants

Piemērojamās maksas

1. Maksājumu pakalpojumu sniedzējs nevar pieprasīt maksu no maksājuma pakalpojumu lietotāja par savu informēšanas pienākumu pildīšanu vai par korekcijas un novēršanas pasākumu veikšanu atbilstīgi šai sadaļai (...), ja vien 55. panta 1. punktā, 56. panta 3. punktā un 66. panta 2. punktā nav noteikts citādi. Par šo maksu vienojas maksājumu pakalpojumu lietotājs un maksājumu pakalpojumu sniedzējs, un šī maksa ir piemērota un samērīga ar maksājumu pakalpojumu sniedzēja faktiskajām izmaksām.
2. Ja maksājumu darījums nav saistīts ar valūtas pārrēķinu, dalībvalstis pieprasa, lai maksājuma saņēmējs maksātu sava maksājumu pakalpojumu sniedzēja uzlikto maksu, savukārt maksātājs maksātu sava maksājumu pakalpojumu sniedzēja uzlikto maksu ¹⁸⁰.

(...)

¹⁸⁰ Skat. 26. apsvērumu.

- 3.a. Maksājumu pakalpojumu sniedzējs neliedz maksājuma saņēmējam pieprasīt no maksātāja (...) maksu vai samazinājumu konkrētā maksājumu instrumenta izmantošanai. Tomēr attiecībā uz debetkartēm dalībvalstis var maksājumu saņēmējam aizliegt vai ierobežot (...) šādas maksas pieprasīšanu ¹⁸¹.

1. nodaļa

Maksājumu darījumu autorizācija

41. pants

Piekrišana un piekrišanas atsaukšana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka maksājuma darījums uzskatāms par autorizētu tikai tad, ja maksātājs ir piekritis maksājuma uzdevumam (...) ¹⁸². Maksātājs var autorizēt maksājumu darījumu pirms maksājuma darījuma izpildīšanas vai, ja par to ir vienojušies maksātājs un viņa maksājumu pakalpojumu sniedzējs, pēc tās ¹⁸³.
2. Piekrišanu izpildīt maksājuma darījumu vai maksājumu darījumu virkni sniedz kārtībā, par ko ir panākta vienošanās starp maksātāju un viņa maksājumu pakalpojumu sniedzēju ¹⁸⁴.

Ja šādas piekrišanas nav, maksājuma darījumu uzskata par neatļautu.

3. Maksātājs savu piekrišanu var atsaukt jebkurā laikā, bet ne vēlāk par 56. pantā minēto neatceļamības dienu. Var atsaukt arī maksājumu darījumu virknei dotu piekrišanu, kā rezultātā jebkuri maksājumu darījumi nākotnē jāuzskata par neautorizētiem.
4. Par piekrišanas paziņošanas kārtību vienojas maksātājs un viņa maksājumu pakalpojumu sniedzējs.

¹⁸¹ ECON 208.

¹⁸² ECON 213.

¹⁸³ ECON 216.

¹⁸⁴ Atbilst ECON 214.

42. pants
Piekrišanas sniegšana

Svītrots

43. pants
Maksājumu instrumenta izmantošanas ierobežojumi

1. Gadījumos, kad piekrišanas nosūtīšanai izmanto noteiktus maksājumu instrumentus, maksātājs var vienoties ar savu maksājumu pakalpojumu sniedzēju par tēriņu limitu maksājumu pakalpojumiem.
2. Ja par to ir panākta vienošanās pamatlīgumā, maksājumu pakalpojumu sniedzējs var paturēt tiesības bloķēt maksājumu instrumenta izmantošanu objektīvi pamatotu (...) apsvērumu dēļ, (...) kas saistīti ar maksājuma instrumenta drošību, ja ir aizdomas par maksājuma instrumenta neatļautu izmantošanu vai izmantošanu krāpšanās nolūkā, vai gadījumā, ja maksājuma instruments ir saistīts ar kredītlīniju, ir būtiski pieaudzis risks, ka maksātājs nav spējīgs izpildīt savas (...) maksājumu saistības.
3. Šādos gadījumos maksājumu pakalpojumu sniedzējs informē maksātāju par maksājumu instrumenta bloķēšanu un par tās iemesliem, ja iespējams, pirms instrumenta bloķēšanas un vēlākais nekavējoties pēc bloķēšanas, izņemot gadījumus, kad šādas informācijas sniegšana apdraudētu objektīvi pamatotos drošības apsvērumus vai tas būtu aizliegts ar citiem attiecīgiem Kopienas vai valsts tiesību aktiem ¹⁸⁵.
4. Maksājumu pakalpojumu sniedzējs atbloķē maksājumu instrumenta izmantošanu vai aizstāj to ar jaunu maksājumu instrumentu, tiklīdz vairs nepastāv iemesli maksājumu instrumenta bloķēšanai.

¹⁸⁵ 2. un 3. punkts atbilst *ECON* 223 pamatidejai. *ECON* 224; skat. 47. panta ca) punktu un maksām (maksu aizliegums) 40.c pantā.

44. pants

Uzskaitē

Svītrots

45. pants

Neatļauti darījumi un piekrišanas atsaukšana

Svītrots ¹⁸⁶

46. pants

Maksājumu pakalpojumu lietotāja pienākumi saistībā ar maksājumu instrumentiem

1. Maksājumu pakalpojumu lietotājs, kuram ir tiesības izmantot maksājumu instrumentu, ievēro šādus pienākumus ¹⁸⁷:
 - a) lietot maksājumu instrumentu saskaņā ar noteikumiem, kas reglamentē instrumenta izdošanu un lietošanu;
 - b) nekavējoties informēt maksājumu pakalpojumu sniedzēju vai tā norādīto vienību, tiklīdz kļuvis zināms, ka maksājumu instruments ir nozaudēts, nozagts vai nelikumīgi piesavināts, vai notikusi tā neatļauta lietošana.
2. Šā panta a) punkta piemērošanai maksājumu pakalpojumu lietotājs jo īpaši tūlīt pēc maksājumu instrumenta saņemšanas veic visus vajadzīgos pasākumus, lai saglabātu tā personalizēto aizsardzības elementu drošību ¹⁸⁸.

¹⁸⁶ Skat. 47.a pantu un 41. panta 3. punktu.

¹⁸⁷ atbilst *ECON* 228, nedaudz grozīts.

¹⁸⁸ Identisks *ECON* 231.

47. pants

Maksājumu pakalpojumu sniedzēja pienākumi saistībā ar maksājumu instrumentiem

Maksājumu pakalpojumu sniedzējs, kas izsniedzis maksājumu instrumentu, ievēro šādus pienākumus ¹⁸⁹:

- a) nodrošināt, lai maksājumu instrumenta personalizētie aizsardzības elementi nebūtu pieejami citām personām, kuras nav tāds maksājumu pakalpojuma sniedzējs, kas pilnvarots izmantot maksājumu instrumentu, neskarot maksājumu pakalpojumu lietotāja pienākumus saskaņā ar 46. pantu ¹⁹⁰;
 - b) atturēties no nepieprasītu maksājumu instrumentu sūtīšanas, izņemot gadījumus, ja maksājumu instruments, kas jau atrodas maksājumu pakalpojumu lietotāja turējumā, ir jāaizstāj;
 - c) nodrošināt, lai maksājumu pakalpojumu lietotājam pastāvīgi būtu pieejami vajadzīgie līdzekļi, kas tam ļauj veikt paziņošanu atbilstīgi 46. panta b) punktam vai lūgt atbloķēt instrumentu atbilstīgi 43. panta 4. punktam; pēc maksājumu pakalpojumu lietotāja lūguma maksājumu pakalpojumu sniedzējs nodrošina maksājumu pakalpojumu lietotājam līdzekļus, ar kuriem 18 mēnešus pēc paziņošanas pierādīt, ka viņš ir veicis šādu paziņošanu;
 - ca) novērst maksājumu instrumenta lietošanu, kad ir veikta paziņošana saskaņā ar 46. panta b) punktu ¹⁹¹.
- 2.a Maksājumu pakalpojumu sniedzējs uzņemas risku par maksājumu instrumenta nosūtīšanu maksātājam vai par jebkādu tā drošības elementu nosūtīšanu ¹⁹².

¹⁸⁹ Kā *ECON* 232.

¹⁹⁰ Saskaņā ar *ECON* 233.

¹⁹¹ Atbilst *ECON* 235, lai gan tas ir citā pantā.

¹⁹² *ECON* 236.

47.a pants

Paziņošana par neatļautiem vai nepareiziem darījumiem

Maksājumu pakalpojumu lietotājs saņem kļūdas labojumu tikai tad, ja viņš ir informējis savu pakalpojumu sniedzēju bez nepamatotas kavēšanās, tiklīdz viņš ir uzzinājis par jebkādu neautorizētu vai nepareizu darījumu, un ne vēlāk par 18. mēnešiem pēc debitēšanas dienas, izņemot gadījumus, ja attiecīgā gadījumā maksājumu pakalpojumu sniedzējs nav sniedzis vai darījis pieejamu informāciju par šo darījumu atbilstīgi III sadaļai.

48. pants

*Pierādījumi par maksājuma darījumu autentiskuma noteikšanu un izpildi*¹⁹³

1. Dalībvalstis nosaka, ka tad, ja maksājumu pakalpojumu lietotājs noliedz, ka viņš ir atļāvis kādu izpildītu maksājuma darījumu, vai ja viņš apgalvo, ka maksājuma darījums ir izpildīts kļūdaini, maksājumu pakalpojumu sniedzējam jāsniedz pierādījums tam, ka maksājumu darījumam tika noteikts autentiskums¹⁹⁴, tas tika precīzi reģistrēts un iegrāmatots un tajā nav notikušas tehniskas kļūmes vai citi trūkumi.

(...)

3. Lai konstatētu, ka maksājumu pakalpojumu lietotājs bija autorizējis maksājumu vai arī maksājumu pakalpojumu lietotājs ir rīkojies krāpnieciski, nolaidības dēļ vai tīši nav pildījis vienu vai vairākus savus 46. pantā paredzētos pienākumus, nepietiek ar to vien, ka maksājumu pakalpojumu sniedzējs ir reģistrējis maksājumu instrumenta lietojumu.

¹⁹³ *ECON 237*; skat. jaunu noteikumu 40.d pantā.

¹⁹⁴ Skat. grozītās definīcijas 4. panta 13. un 17. punktā.

49. pants

Maksājumu pakalpojumu sniedzēja atbildība par neatļautiem maksājumu darījumiem

1. Dalībvalstis nodrošina, ka, neskarot 47.a pantu, neatļauta maksājumu darījuma gadījumā maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs nekavējoties atlīdzina maksātajam neatļautā maksājumu darījuma summu un attiecīgā gadījumā atjauno tā maksājuma konta stāvokli, no kura tika noņemta šī summa, līdz (...) stāvoklim, kāds būtu pastāvējis, ja nebūtu noticis neatļautais maksājumu darījums ¹⁹⁵.
2. Var noteikt papildu finansiālo kompensāciju saskaņā ar tiem tiesību aktiem, ko piemēro līgumam starp maksātāju un viņa maksājumu pakalpojumu sniedzēju.

50. pants

Maksātāja atbildība par maksājuma instrumenta neatļautu izmantošanu

1. Atkāpjoties no 49. panta, maksātājs sedz zaudējumus maksimāli līdz EUR 150 saistībā ar jebkādiem neatļautiem maksājumu darījumiem, kas rodas no pazaudēta vai nozagta maksājumu instrumenta, vai, ja maksātājs nav nodrošinājis personalizētos drošības elementus pret maksājumu instrumenta nelikumīgu piesavināšanos.

(...)
2. Maksātājs sedz visus zaudējumus, kas rodas no neatļautiem darījumiem, ja tādi radušies, viņam rīkojoties krāpnieciski vai nolaidības dēļ, vai tīši nepildot vienu vai vairākus savus 46. pantā noteiktos pienākumus. Šādos gadījumos nav spēkā 1. punktā minētais summas limits.
- 2.a Gadījumos, kad maksātājs nav rīkojies krāpnieciski vai ar nolūku, dalībvalstis var samazināt 1. un 2. punktā noteiktās atbildības apmēru, ņemot vērā maksājumu instrumenta personalizētu drošības elementu būtību un situāciju, kādā tas ir nozaudēts, nozagts vai nelikumīgi atsavināts.

¹⁹⁵ Daļēji atbilst ECON 239; skat. vispārēju noteikumu 40.c pantā.

2. Maksātājs nesedz finansiālās sekas, kas rodas no tā, ka pazaudēts vai zagts, vai nelikumīgas piesavināšanās rezultātā iegūts maksājumu instruments tiek lietots pēc tam, kad ir izdarīts paziņojums saskaņā ar 46. panta b) punktu, izņemot gadījumus, ja viņš rīkojies krāpnieciski.
3. Ja maksājumu pakalpojumu sniedzējs nenodrošina piemērotus līdzekļus, lai jebkurā brīdī būtu iespējams paziņot par maksājumu instrumenta nozaudēšanu, zādzību vai nelikumīgu atsavināšanu, kā minēts 47. panta c) punktā, maksātājam nav saistošas finansiālās sekas, kas rodas no tā, ka tiek lietots minētais maksājumu instruments, izņemot gadījumus, ja maksātājs rīkojies krāpnieciski.

(...)

51. pants¹⁹⁶

Elektroniskā nauda

1. svītrots¹⁹⁷
2. Šīs direktīvas 48. un 49. pants un 50. panta 1. un 2. punkts neattiecas uz elektronisko naudu Direktīvas 2000/46/EK 1. panta 3. punkta b) apakšpunkta nozīmē.

Šīs direktīvas 50. panta 3. un 4. punkts attiecas uz elektronisko naudu tikai tiktāl, cik maksājumu pakalpojumu sniedzējam ir tehniski iespējams bloķēt vai novērst turpmāku tās elektroniskās naudas tērēšanu, ko uzglabā elektroniskajā ierīcē.

52. pants

Kompensācijas par maksājumu darījumiem, ko ierosina maksājuma saņēmējs vai ar maksājuma saņēmēja starpniecību

1. Dalībvalstis nodrošina, lai maksātājam būtu tiesības uz tāda atļauta un jau izpildīta maksājumu darījuma kompensāciju no viņa maksājumu pakalpojumu sniedzēja puses, ko ierosinājis maksājuma saņēmējs vai kas ir ierosināts ar maksājuma saņēmēja starpniecību, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

(a) veicot maksājuma darījuma autorizāciju, nav norādīta precīza darījuma summa; un

¹⁹⁶ Šis noteikums saistīts ar pantiem par mikromaksājumiem un masu maksājumiem.

¹⁹⁷ Svītrots kā *ECON* 244.

- b) maksājuma darījuma summa pārsniedz summu, ko maksātājs visdrīzāk būtu varējis paredzēt, ņemot vērā viņa iepriekšējo maksājumu vēsturi, viņa pamatlīguma noteikumus un gadījuma atbilstīgo situāciju.

Kompensē summu, par kuru maksājumu darījums pārsniedz paredzēto summu ¹⁹⁸.

2. Tomēr saistībā ar 1. punkta b) apakšpunktu maksātājs nevar izmantot apsvērumus saistībā ar valūtas maiņu, ja ir piemērots standarta maiņas kurss, par ko bija panākta vienošanās ar viņa maksājumu pakalpojumu sniedzēju atbilstīgi 26. panta 1. punkta ca) apakšpunktam un 31. panta 3. punkta b). apakšpunktam.
3. Tiesības uz kompensāciju neattiecas uz maksājumu darījumiem, kuros maksātājs ir devis savu piekrišanu maksājuma uzdevumam tieši savam maksājumu pakalpojumu sniedzējam un maksājumu pakalpojumu sniedzējs vai, ja tas noteikts pamatlīgumā, maksājuma saņēmējs vismaz četras nedēļas pirms attiecīgās dienas maksātājam ir sniedzis vai darījis pieejamu informāciju par maksājumu darījumu nākotnē atbilstīgi 36. panta 2. punktam.

53. pants

Kompensācijas pieprasījumi par maksājumu darījumiem, ko ierosina maksājuma saņēmējs vai ar maksājuma saņēmēja starpniecību

1. Dalībvalstis nodrošina, ka maksātājs var pieprasīt 52. pantā minēto kompensāciju par atļautu maksājumu darījumu, ko ierosinājis maksājuma saņēmējs vai ar maksājuma saņēmēja starpniecību, (...) astoņu nedēļu laikā no dienas, kad līdzekļi ir debitēti, izņemot, ja attiecīgā gadījumā maksājumu pakalpojumu sniedzējs vismaz četru nedēļu laikā nav sniedzis vai darījis pieejamu informāciju par šo maksājumu darījumu saskaņā ar 36. pantu. Pēc maksājumu pakalpojumu sniedzēja pieprasījuma maksātājs sniedz informāciju saistībā ar 52. pantā izklāstītajiem nosacījumiem.

¹⁹⁸ Atbilst *ECON* 246.

2. Desmit darba dienu laikā kopš brīža, kad saņemts kompensācijas pieprasījums, maksājumu pakalpojumu sniedzējs vai nu (...) kompensē maksājuma darījuma summu, vai arī sniedz kompensācijas atteikuma pamatojumu, norādot, kurā iestādē maksātājs var vērsties šajā lietā saskaņā ar 72. līdz 75. pantu, ja viņš neatzīst sniegto pamatojumu.

2. nodaļa

Maksājumu darījuma izpilde

1. IEDAĻA

MAKSĀJUMA UZDEVUMI UN PĀRSKAITĪTĀS SUMMAS

54. pants

*Maksājumu uzdevumu pieņemšana*¹⁹⁹

1. Dalībvalstis nodrošina, lai par saņemšanas brīdi uzskatītu laiku, kad maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs ir saņēmis maksātāja uzsākto maksājumu uzdevumu, vai maksājumu uzdevumu, ko ierosina maksājuma saņēmējs vai ar maksājuma saņēmēja starpniecību, vai arī laiku, kad attiecīgajam maksājumu pakalpojumu sniedzējam bija iespēja šo maksājumu uzdevumu saņemt. Maksājumu pakalpojumu sniedzējs var noteikt noslēgšanas laiku darba dienas beigās, pēc kura jebkurš saņemtais dokuments tiks uzskatīts par saņemtu nākamajā darba dienā.
2. Ja maksājumu uzsākušais maksājumu pakalpojumu lietotājs un viņa maksājumu pakalpojumu sniedzējs vienojas, ka maksājumu uzdevuma izpilde sākas konkrētā dienā vai pēc noteikta laika termiņa beigām, vai dienā, kad maksātājs sava maksājumu pakalpojumu sniedzēja rīcībā nodevis līdzekļus, par maksājuma uzdevuma saņemšanas dienu 60. panta nozīmē uzskata dienu, par kuru ir panākta vienošanās.

¹⁹⁹ Skat. 23.a apsvērumu.

55. pants

Maksājumu uzdevumu noraidīšana

1. Ja maksājumu pakalpojumu sniedzējs atsakās izpildīt maksājumu uzdevumu, maksājumu pakalpojumu sniedzējam paziņo par atteikumu un, ja iespējams, tā iemesliem un par procedūru faktisko kļūdu labošanai, kas ir izraisījušas atteikumu, ja tas nav aizliegts ar citiem Kopienas vai valsts tiesību aktiem.

Maksājumu pakalpojumu sniedzējs nosūta paziņojumu vai dara to pieejamu veidā, par ko panākta vienošanās, bez nepamatotas kavēšanās un, jebkurā gadījumā, laika posmā, kas noteikts atbilstīgi 60. pantam.

Pamatlīgumā var iekļaut noteikumu, ka maksājumu pakalpojumu sniedzējs var pieprasīt maksu par šādu paziņošanu, ja atteikums ir objektīvi pamatots.

2. Gadījumos, ja ir izpildīti visi maksātāja pamatlīgumā noteiktie nosacījumi, maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs neatsakās veikt atļautu maksājumu uzdevumu neatkarīgi no tā, vai maksājumu uzdevumu ir ierosinājis maksātājs vai tas ir ierosināts ar maksājuma saņēmēja starpniecību, ja tas nav aizliegts ar citiem Kopienas vai valsts tiesību aktiem.
3. Maksājumu uzdevumu, kuru ir atteikts izpildīt, neuzskata par saņemtu 60. un 67. panta nozīmē.

56. pants

Maksājumu uzdevuma neatceļamība

1. Dalībvalstis nodrošina, ka maksājumu pakalpojuma lietotājs nevar atsaukt maksājumu uzdevumu pēc (...) tā saņemšanas brīža, ja tas nav noteikts citādi šajā pantā (...).
- 1.a Ja maksājumu uzdevumu ierosinājis maksājuma saņēmējs vai tas ir ierosināts ar maksājuma saņēmēja starpniecību, maksātājs nevar atsaukt maksājumu uzdevumu vai atsaukt savu piekrišanu atsevišķam maksājumu uzdevumam pēc tam, kad tas ir nodots maksājuma saņēmējam. [Gadījumā, ja piekrišana ir dota vairākiem maksājumu darījumiem, maksātājs nevar atsaukt maksājumu uzdevumu vai atsaukt savu piekrišanu attiecībā uz maksājumu saņēmējam vēl nesamaksāto summu].

2. 54. panta 2. punktā minētajā gadījumā maksājumu pakalpojumu lietotājs var atsaukt maksājumu uzdevumu, vēlākais, tās darba dienas beigās, kas ir pirms dienas, par ko ir panākta vienošanās.
3. Pēc iepriekšējos punktos noteiktā termiņa beigām maksājumu uzdevumu var atsaukt tikai tad, ja ir vienošanās starp maksājumu pakalpojumu lietotāju un viņa maksājumu pakalpojumu sniedzēju. 1.a punktā minētajā gadījumā ir vajadzīga arī maksājuma saņēmēja piekrišana. Maksājumu pakalpojumu sniedzējs var pieprasīt maksu par atsaukšanu, ja tas ir noteikts pamatlīgumā.

56.a pants

Maksājumu pakalpojumu sniedzēju izmaksāts atlīdzinājums strīda gadījumā ar trešo pusi

Dalībvalstis nodrošina, ka atsaukšanas aizliegums atbilstīgi 56. pantam neskar maksājumu pakalpojumu lietotāja tiesības vai pienākumu atbilstīgi maksātāja pamatlīgumam vai valsts tiesību aktiem, noteikumiem, administratīviem noteikumiem vai pamatnostādņēm atlīdzināt maksātājam veiktā maksājumu darījuma summu, ja ir strīds starp maksātāju un trešo pusi – preču piegādātāju un pakalpojumu sniedzēju. Šādu atlīdzinājumu uzskata par jaunu maksājumu darījumu.

57. pants

Svītrots

58. pants

Pārskaitītās summas un saņemtās summas

1. Dalībvalstis prasa, lai maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs gādā par to, ka maksājuma saņēmējs saņem pilnu maksājuma darījuma summu. Starpnieki neatvelk maksu no pārskaitītās summas.
- 1.a Tomēr maksājuma saņēmēju un viņa maksājumu pakalpojumu sniedzējs var vienoties par to, ka maksājumu pakalpojumu sniedzējs atskaita savu maksu no pārskaitītās summas, pirms to ieskaita maksājuma saņēmēja kontā.

2. IEDAĻA

IZPILDES DIENA UN VALUTĒŠANS DIENA

59. pants Darbības joma

200 (....)

2. Šo iedaļu piemēro:

- a) maksājumu darījumiem euro valūtā;
- b) iekšzemes maksājumu darījumiem attiecīgās dalībvalsts valūtā;
- c) ja ir vajadzīgs valūtas pārrēķins, tikai maksājumu darījumiem (...), kas saistīti ar pārrēķiniem starp euro un (...) dalībvalsts (...) valūtu, kurā atrodas pārrēķinu veicošais maksājumu pakalpojumu sniedzējs (...).

3. (...) Šo iedaļu piemēro citiem maksājumu darījumiem, ja nav vienošanās par pretējo starp maksājumu pakalpojumu lietotāju un viņa maksājumu pakalpojumu sniedzēju.

60. pants Maksājumu darījumi ar ieskaitījumiem maksājumu kontā

1. Dalībvalstis prasa maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējam saistībā ar maksātāja ierosināto maksājumu darījumu nodrošināt, ka pēc maksājuma uzdevuma saņemšanas brīža atbilstīgi 54. pantam maksājuma darījumu summu ieskaita maksājuma saņēmēja maksājumu kontā, vēlākais, līdz maksājumu saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzēja nākamās darbadienas beigām. Līdz 2010. gada 1. janvārim maksātājs un maksājumu pakalpojumu sniedzējs var vienoties par tādu termiņu, kas nepārsniedz trīs dienas. Šo termiņu var pagarināt par vienu darbdienu maksājumu darījumiem, ko ierosina ar papīra dokumentu starpniecību.

²⁰⁰ ECON 209, svītrots, ņemot vērā šaurāku piemērošanas jomu.

- 1.a Dalībvalstis prasa maksājumu saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējam saistībā ar maksājumu darījumu, ko ierosina maksājumu saņēmējs vai ar maksājumu saņēmēja starpniecību, nodrošināt, ka pēc maksājuma uzdevuma saņemšanas brīža atbilstīgi 54. pantam maksājuma darījumu summu ieskaita maksājuma saņēmēja maksājumu kontā, vēlākais, līdz maksājumu saņēmēja un maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzēja nākamās darbadienas beigām. Maksājumu saņēmējs ar savu maksājumu pakalpojumu sniedzēju var vienoties par ilgāku termiņu, kas automātiskajiem maksājumiem nevar pārsniegt trīs darbadienas pēc saņemšanas dienas. Šo termiņu var pagarināt par vienu darbadienu maksājumu darījumiem, ko ierosina ar papīra dokumentu starpniecību.

61. pants

Svītrots

62. pants

Gadījumi, kad maksājuma saņēmējam nav maksājumu konta pie maksājumu pakalpojumu sniedzēja

Ja maksājuma saņēmējam nav maksājumu konta pie maksājumu pakalpojumu sniedzēja, līdzekļus maksājumu saņēmējam dara pieejamus maksājumu pakalpojumu sniedzējs, kurš saņem maksātājam paredzētos līdzekļus, 60. pantā noteiktajā termiņā.

63. pants

Maksājumu kontā noguldīta skaidra nauda

1. Ja patērētājs nogulda skaidru naudu maksājumu kontā, kas atvērts pie maksājumu pakalpojumu sniedzēja šā maksājumu konta valūtā, maksājumu pakalpojumu sniedzējs nodrošina, ka summa tiek ieskaitīta kontā tūlīt un valutēšanas diena ir tieši pēc līdzekļu saņemšanas. Ja maksājumu pakalpojumu lietotājs nav patērētājs, maksājumu saņēmēja maksājumu kontā ieskaita naudu un valutēšanas diena ir, vēlākais, nākamā darba diena pēc dienas, kad ir saņemti līdzekļi.
2. Maksājumu pakalpojumu sniedzējs nodrošina, ka līdzekļus nodot maksājumu saņēmēja rīcībā brīdī, kad līdzekļi ir ieskaitīti viņa maksājumu kontā.

64. pants
Iekšzemes maksājumu darījumi

Attiecībā uz tādiem maksājuma darījumiem, ko veic tikai valsts iekšienē, dalībvalstis var paredzēt īsāku maksimāli pieļaujamo izpildes laiku, nekā paredzēts šajā iedaļā.

64.a pants
Valutēšanas diena un līdzekļu pieejamība

1. Dalībvalstis nodrošina, ka valutēšanas diena ieskaitīšanai maksājuma saņēmēja kontā ir diena, kad maksājumu darījuma summa ir ieskaitīta maksājuma saņēmēja kontā.

Maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs nodrošina, ka līdzekļus nodot maksājuma saņēmēja rīcībā brīdī, kad līdzekļi ir ieskaitīti viņa maksājumu kontā ²⁰¹.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka maksātāja maksājumu konta debitēšanas valutēšanas diena ir ne agrāk par brīdi, kurā maksājuma darījuma summa ir noņemta no šā maksājumu konta.

3. IEDAĻA

ATBILDĪBA

65. pants
Valutēšanas diena

Svītrots

²⁰¹ Daļēji ir saskaņā ar *ECON* 259. Saskaņots ar 63. pantu.

66. pants

Nepareiza pakalpojuma lietotāja identifikatora norādīšana

1. Ja maksājuma uzdevumu izpilda saskaņā ar unikālu identifikatoru, maksājuma uzdevumu uzskata par pareizi izpildītu attiecībā uz unikālajā identifikatorā norādīto maksājuma saņēmēju.
2. Ja maksājumu pakalpojumu lietotāja sniegtais unikālais pakalpojuma lietotāja identifikators nav pareizs, maksājumu pakalpojumu sniedzējs nav atbildīgs saskaņā ar 67. pantu par to, ka darījums nav izpildīts vai tas ir izpildīts kļūmīgi.

Tomēr maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs piemēroti cenšas atgūt maksājumu darījumā iesaistītos naudas līdzekļus.

Maksājumu pakalpojumu sniedzējs var pieprasīt no maksājumu pakalpojumu lietotāja maksu par līdzekļu atgūšanu, ja tas ir noteikts pamatlīgumā.

3. Ja maksājumu pakalpojumu lietotājs sniedz informāciju papildus tai, kāda ir prasīta saskaņā ar 26. panta 1. punkta a) apakšpunktu vai 31. panta 2. punkta b) apakšpunktu, maksājumu pakalpojumu sniedzējs ir atbildīgs tikai par maksājumu darījumu izpildi saskaņā ar unikālo identifikatoru, ko sniedzis maksājumu pakalpojumu lietotājs.
4. Dalībvalstis prasa, lai maksājumu pakalpojumu sniedzējs organizētu piemērotus pasākumus, lai attiecīgā gadījumā, ņemot vērā sniegtā maksājumu pakalpojuma īpatnības un tehniskos ierobežojumus, pārbaudītu identifikatora pareizību un tā saskaņotību ar citu maksājumu pakalpojumu sniedzēja prasīto informāciju atbilstīgi 26. panta 1. punkta a) apakšpunktam vai 31. panta 2. punkta b) apakšpunktam. Ja atklāj, ka identifikators ir nepareizs vai nesaskan ar citu prasīto informāciju, maksājumu pakalpojumu sniedzējs noraida maksājumu uzdevumu vai informē par to maksātāju tieši vai ar viņa maksājumu pakalpojumu sniedzēja starpniecību.

202

²⁰² Skat. 31. apsvērumu.

67. pants

Neizpildīts vai kļūdaini izpildīts darījums

1. (...)

- 1.a Ja maksājumu uzdevumu ir ierosinājis maksātājs, viņa maksājumu pakalpojumu sniedzējs, neskarot 47.a pantu, 66. panta 2. un 3. punktu un 70. pantu, ir materiāli atbildīgs par maksājumu darījuma pareizu izpildi.²⁰³ Gadījumā, ja darījums nav izpildīts vai ir izpildīts (...) kļūdaini, maksājumu pakalpojumu sniedzējs (...) nekavējoties atlīdzina maksātājam neizpildītā vai kļūdaini izpildītā maksājumu darījuma summu un, attiecīgā gadījumā, atjauno debitētā maksājumu konta stāvokli līdz tādām, kāds tas būtu bijis, ja nebūtu noticis neizpildītais vai kļūdaini izpildītais darījums²⁰⁴ _.
- 1.b Ja maksājumu uzdevumu ir ierosinājis maksājuma saņēmējs vai tas ierosināts ar viņa starpniecību, viņa maksājumu pakalpojumu sniedzējs, neskarot 47.a pantu, 66. panta 2. un 3. punktu un 70. pantu, ir materiāli atbildīgs par maksājumu darījuma pareizu izpildi. Gadījumā, ja maksājumu darījums nav izpildīts vai izpildīts (...) kļūdaini, maksājumu pakalpojumu sniedzējs (...) nekavējoties atlīdzina maksājuma saņēmējam neizpildītā vai kļūdaini izpildītā maksājumu pakalpojuma summu.
- 1.c Ja maksājumu uzdevumu ierosinājis maksātājs, viņa maksājumu pakalpojumu sniedzējs ir atbildīgs arī par visām maksām un jebkādiem procentiem, kurus uzliek maksātājam gadījumā, ja maksājumu darījums nav izpildīts vai izpildīts kļūdaini. Ja maksājumu uzdevumu ierosinājis maksājuma saņēmējs vai tas ir ierosināts ar viņa starpniecību, viņa maksājumu pakalpojumu sniedzējs ir atbildīgs arī par visām maksām un jebkādiem procentiem, kurus uzliek maksājuma saņēmējam gadījumā, ja maksājumu darījums nav izpildīts vai izpildīts kļūdaini.

²⁰³ Atbilst *ECON* 262. ir svītrots vārds "stingrs" un pievienotas vajadzīgās atsauces.

²⁰⁴ Pārstrādāts, izmantojot labošanas jēdzienu atbilstīgi 49. pantam. Ar to var precizēt arī atšķirību ar 69. pantu.

68. pants

Pārskaitījumi uz trešām valstīm

Svītrots²⁰⁵

69. pants

Papildu finansiāla kompensācija

Jebkādu finansiālu kompensāciju papildus tai, ko paredz šajā iedaļā, var noteikt saskaņā ar tiem valstu tiesību aktiem, ko piemēro līgumam starp maksājumu pakalpojumu lietotāju un viņa maksājumu pakalpojumu sniedzēju.

70. pants

Materiālās atbildības neiestāšanās

Materiālo atbildību saskaņā ar 1. un 2. nodaļu nepiemēro *force majeure* gadījumos vai gadījumos, ja maksājumu pakalpojumu sniedzējam ir citas tiesiskās saistības, uz ko attiecas valsts vai Kopienas tiesību akti.

2.a nodaļa

Masu maksājumu instrumenti

Atsevišķs dokuments par šo jautājumu.

²⁰⁵ Kā *ECON* 267.

3. nodaļa

Datu aizsardzība

71. pants

Datu aizsardzība

Dalībvalstis atļauj maksājumu sistēmām un maksājumu pakalpojumu sniedzējiem apstrādāt personu datus, ja tas ir vajadzīgs, lai nodrošinātu ar maksājumu jomu saistītas krāpšanas novēršanu, izmeklēšanu un atklāšanu. Šādu personas datu apstrādi veic saskaņā ar Direktīvu 95/46/EK.

4. nodaļa

Sūdzības un ārpustiesas apstrīdēšanas procedūras strīdu izšķiršanai

1. IEDAĻA

SŪDZĪBU PROCEDŪRAS

72. pants

Sūdzības

1. Dalībvalstis nodrošina tādu procedūru izveidi, kas ļauj maksājumu pakalpojumu lietotājiem un visām ieinteresētajām personām, tostarp patērētāju apvienībām, iesniegt kompetentajām iestādēm sūdzības par maksājumu pakalpojumu sniedzējiem saistībā ar iespējamajiem to valsts tiesību aktu pārkāpumiem, ar kuriem īsteno šīs direktīvas noteikumus.
2. Attiecīgā gadījumā un neskarot tiesības iesniegt sūdzību tiesā saskaņā ar valsts procesuālajiem tiesību aktiem, kompetentās iestādes atbildē informē sūdzības iesniedzēju par ārpustiesas procedūru esamību saskaņā ar 75. pantu.

[2.a. Dalībvalstis nodrošina, ka uz sūdzībām piemēroti atbild 30 dienu laikā no saņemšanas.]²⁰⁶

73. pants

Sodi

1. Dalībvalstis pieņem noteikumus par sodiem, ko piemēro par to valsts noteikumu pārkāpumiem, kuri pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu šo sodu izpildi. Šiem sodiem ir jābūt efektīviem, samērīgiem un preventīviem.
2. Dalībvalstis informē Komisiju par 73. panta 1. punktā minētajiem noteikumiem, kā arī par kompetentajām iestādēm saskaņā ar 74. pantu, vēlākais, līdz dienai, kas norādīta 85. panta 1. punktā, kā arī nekavējoties paziņo tai par jebkādiem grozījumiem tajos.

²⁰⁷74. pants

Kompetentās iestādes

1. Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka attiecīgi 72. panta 1. punktā un 73. panta 1. punktā paredzētās sūdzību procedūras un sankcijas pārvalda iestādes, kas ir pilnvarotas nodrošināt valsts to noteikumu ievērošanu, kuri pieņemti saskaņā ar šajā iedaļā noteiktajām prasībām.
2. Gadījumā, ja pārkāpti valsts tiesību akti, kas pieņemti atbilstoši šīs direktīvas III un IV sadaļai, vai gadījumā, ja ir aizdomas par šādiem pārkāpumiem, 1. punktā minētās kompetentās iestādes ir maksājumu pakalpojumu sniedzēja piederības dalībvalsts kompetentās iestādes, izņemot attiecībā uz filiālēm un pārstāvniecībām atbilstīgi pakalpojumu sniegšanas brīvībai, šādos gadījumos kompetentās iestādes ir uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes.

²⁰⁶ Prezidentvalsts konsultējas ar dalībvalstīm par jauno punktu (2.a) (*ECON* 268).

²⁰⁷ Skat. 34.a apsvērumu.

2. IEDAĻA

ĀRPUSTIESAS PĀRSŪDZĪBAS PROCEDŪRAS

75. pants

Ārpustiesas pārsūdzība

- [1. Dalībvalstis nodrošina to, ka ir atbilstīgas (...) un efektīvas ārpustiesas sūdzību un strīdu izskatīšanas procedūras tādu strīdu ārpustiesas izšķiršanai, kas izceļas starp maksājumu pakalpojumu lietotājiem un viņu maksājumu pakalpojumu sniedzējiem – visu tādu strīdu gadījumā, kas attiecas uz tiesībām un pienākumiem, kuri izriet no šīs direktīvas, attiecīgā gadījumā izmantojot jau esošas strīdu izšķiršanas struktūras.] ²⁰⁸
2. Pārrobežu strīdu gadījumā dalībvalstis nodrošina, lai to risināšanā šīs organizācijas aktīvi sadarbotos.

[75.a pants

Statistikas informācija

1. Dalībvalstis vēlākais no 2008. gada 1. janvāra atceļ jebkādas valsts ziņošanas pienākumus par maksājumiem saistībā ar statistikas informāciju par maksājumu bilanci.
2. Dalībvalstis vēlākais no 2008. gada 1. janvāra atceļ jebkādas valsts prasības par obligāti sniedzamo informāciju par maksājumu pakalpojumu lietotājiem, kas liedz automātiski izpildīt maksājumus.] ²⁰⁹

²⁰⁸ Prezidentvalsts konsultējas ar dalībvalstīm par 1. punktu, par kuru EP vēlas, lai tas būtu kā Komisijas priekšlikumā vai stingrāks par Padomes iepriekšējo tekstu.

²⁰⁹ Prezidentvalsts konsultējas ar dalībvalstīm par jauno 75.a pantu (*ECON 269*), ko EP vēlas iekļaut direktīvā. EP ir norādījis, ka varētu būt pieņemams pārskatīts formulējums.

V SADAĻA

Īstenošanas pasākumi un Maksājumu komiteja

76. pants

Īstenošanas pasākumi

1. Lai maksājumu pakalpojumos ņemtu vērā tehnoloģiju attīstību un procesus tirgos, kā arī lai nodrošinātu šīs direktīvas vienādu piemērošanu, Komisija 77. panta 2. punktā minētajā kārtībā var pieņemt šādus īstenošanas pasākumus:
 - a) pielāgot darbību sarakstu šīs direktīvas pielikumā atbilstīgi 2. līdz 4. un 10. pantam;
 - b) svītrots ²¹⁰
 - c) atjaunināt 21. panta 1. punktā un 50. panta 1. punktā noteiktās vērtības, lai ņemtu vērā inflāciju un būtiskas norises tirgos.
2. Ar ieviestajiem īstenošanas pasākumiem nevar grozīt šīs direktīvas būtiskus noteikumus.

77. pants

Komiteja

1. Komisijai palīdz Maksājumu komiteja, turpmāk tekstā– "komiteja", kurā ir dalībvalstu pārstāvji un kuru vada Komisijas pārstāvis.

²¹⁰ Saistībā ar noteikumu svītrošanu par mikrouzņēmumiem.

2. Ja citos pantos izdara atsauci uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.az un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā noteiktais periods ir trīs mēneši.

3. Komiteja pieņem savu reglamentu.

VI SADAĻA

Nobeiguma noteikumi

78. pants

Pilnīga saskaņošana

1. Neskarot 34. panta 3. punktu, 40.c panta 3.a punktu, (...) 50. panta 2.a punktu, 64. pantu un 80. pantu attiecībā uz jomām, par kurām šajā direktīvā ir saskaņoti noteikumi, dalībvalstis neuztur spēkā un neievieš citus noteikumus, izņemot tos, kas izklāstīti šajā direktīvā.
2. Svītrots²¹¹
3. Dalībvalstis nodrošina, lai maksājumu pakalpojumu sniedzēji, šādi kaitējot maksājumu pakalpojumu lietotājiem, neatkāptos no tiem valsts tiesību aktu noteikumiem, ar ko īsteno vai kas atbilst šīs direktīvas noteikumiem, izņemot gadījumus, ja tajos tas ir skaidri paredzēts.

Tomēr maksājumu pakalpojumu sniedzēji var piešķirt maksājumu pakalpojumu lietotājiem izdevīgākus noteikumus.

²¹¹ UK, LUX un COM iebilda pret svītrotšanu.

79. pants
Pārskatīšana

Komisija ne vēlāk kā trīs gadus pēc 85. panta 1. punkta pirmajā daļā minētās dienas iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei, Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Eiropas Centrālajai bankai pārskatu par šīs direktīvas īstenošanu un tās ietekmi, jo īpaši par šādiem jautājumiem:

- iespējama vajadzība attiecināt direktīvas darbības jomu uz maksājumu darījumiem visās valūtās, kā arī maksājumu darījumiem, kuros tikai viens no maksājumu pakalpojumu sniedzējiem atrodas Kopienā, un
- šīs direktīvas 70.a / 38. un 40.e panta piemērošana un iespējamā vajadzība pārskatīt šīs direktīvas piemērošanas jomu attiecībā uz masu maksājumu instrumentiem,

attiecīgā gadījumā pievienojot priekšlikumu tās pārskatīšanai.

80. pants
Pārejas perioda noteikumi

1. Neskarot Direktīvu 2005/60/EK vai citus attiecīgos Kopienas tiesību aktus, dalībvalstis atļauj tām juridiskajām personām, tostarp finanšu iestādēm Direktīvas 2006/48/EK nozīmē, kas ir uzsākušas maksājumu iestāžu darbību, kā paredzēts šajā direktīvā, saskaņā ar valstu tiesību aktiem pirms [*šīs direktīvas spēkā stāšanās diena*], turpināt šo darbību attiecīgā dalībvalstī ne ilgāk kā 18 mēnešus pēc 85. panta 1. punkta pirmajā daļā noteiktās dienas, ja nav saņemta atļauja atbilstīgi 6. pantam. Jebkurai personai, kurai šajā laika posmā nav piešķirta atļauja, aizliedz veikt maksājumu pakalpojumus saskaņā ar 23.a pantu.

2. Dalībvalstis var noteikt, ka juridiskām personām saskaņā ar 1. punktu automātiski piešķir atļauju un tās ieraksta reģistrā saskaņā ar 8. pantu, ja kompetentajām iestādēm jau ir pierādījumi par to, ir izpildītas ka 5. un 6. pantā noteiktās prasības. Kompetentās iestādes pirms atļaujas piešķiršanas informē iesaistītās struktūras.
3. Neskarot Direktīvu 2005/60/EK vai citus atbilstīgus Kopienas tiesību aktus, dalībvalstis fiziskām vai juridiskām personām, kas ir uzsākušas maksājumu iestāžu darbību, kā noteikts šajā direktīvā, saskaņā ar spēkā esošajiem valsts tiesību aktiem līdz [*šīs direktīvas spēkā stāšanās diena*], un kuras var pretendēt uz reģistrēšanu saskaņā ar 21. pantu, var atļaut turpināt šo darbību attiecīgajās dalībvalstīs uz pārejas laiku, kas nav ilgāks par [3] gadiem, ja tām nav piešķirta atlaide saskaņā ar 21. pantu tām neesot ierakstītām reģistrā saskaņā ar 8. pantu. Jebkurai personai, kurai šajā laika posmā nav piešķirta atlaide, aizliedz veikt maksājumu pakalpojumus saskaņā ar 23.a pantu.

81. pants

Grozījumi Direktīvā 97/7/EK

Direktīvas 97/7/EK 8. pants ir svītrots.

82. pants

Grozījumi Direktīvā 2006/48/EK

Direktīvas 2006/48/EK 24. panta 1. punktā pēc pirmās daļas iekļauj šādu daļu:

"Neskarot e) apakšpunktu, ja finanšu iestādes sniedz maksājumu pakalpojumus Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas [.../...] par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū (*) nozīmē, tām jāizpilda minētās direktīvas II sadaļā izklāstītie noteikumi.

(*) OV L [...], [...], [...] lpp."

83. pants

Grozījumi Direktīvā 2002/65/EK

Direktīvu 2002/65/EK groza šādi:

1. 8. pantu (...) svīturo.

2. 4. pantā iekļauj šādu punktu:

(5) Gadījumos, kad var piemērot arī Direktīvu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu [.../...] (*), minētās direktīvas 3. panta noteikumus – izņemot 2. punkta c)-g) apakšpunktu, 3. punkta a) un e) apakšpunktu un 4. punkta b) apakšpunktu – aizstāj ar līdzšinējās direktīvas 25., 26., 30. un 31. pantu²¹².

(*) OV L [...], [...], [...] lpp."

83.a pants

Grozījumi Direktīvā 2005/60/EK

Direktīvu 2005/60/EK groza šādi:

1. 3. panta 2. punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

"a) uzņēmums, kas nav kredītiestāde un kas realizē vienu vai vairākas darbības, kuras ietvertas Direktīvas 2006/48/EK I pielikuma 2. līdz 12. un 14. punktā, tostarp darbības, ko veic valūtas maiņas punkti (*bureaux de change*) un maksājumu pakalpojumu sniegšana, kā noteikts Direktīvas [...] 4. panta 2.a punktā".

²¹³[1.a. 15. panta 1. un 2. punktu aizstāj ar šādiem punktiem:

²¹² Atbilstīgi 23.c panta 2. punktam.

²¹³ Atbilstīgi grozījumam 3. panta 2. punkta a) apakšpunkta 1. daļā. Atsauces uz naudas pārvedumiem 15. panta 1. un 2. punktā svīturo.

- “1. Ja kāda dalībvalsts pieļauj, ka tās 2. panta 1. punkta 1) vai 2) apakšpunktā minētās kredītiestādes vai finanšu iestādes valsts teritorijā, iekšzemē tiek izmantotas kā trešā persona, tā jebkurā gadījumā ļauj savā teritorijā izvietotām 2. panta 1. punktā minētajām iestādēm un personām saskaņā ar 14. pantu atzīt un pieņemt 8. panta 1. punkta a) līdz c) apakšpunktā minēto klienta uzticamības pārbaudes prasību rezultātu, kuru saskaņā ar šo direktīvu kādā citā dalībvalstī veica 2. panta 1. punkta 1) vai 2) apakšpunktā minētā iestāde, izņemot valūtas maiņas punktus, un kas atbilst 16. un 18. panta prasībām, pat ja dokumenti vai dati, kas ir šo prasību pamatā, atšķiras no tiem, kas ir noteikti dalībvalstī, kurā atrodas iestāde vai persona, pie kuras vēršas klients.
2. Ja kāda dalībvalsts atļauj, ka 3. panta 2. punkta a) apakšpunktā minētie valūtas maiņas punkti, kuri atrodas tās teritorijā, iekšzemē tiek izmantoti kā trešā persona, tā katrā ziņā ļauj tiem saskaņā ar 14. pantu atzīt un pieņemt 8. panta 1. punkta a) līdz c) apakšpunktā minēto klienta uzticamības pārbaudes prasību rezultātu, kuru saskaņā ar šo direktīvu kādā citā dalībvalstī veica tādas pašas kategorijas iestāde un kas atbilst 16. un 18. panta prasībām, ja arī dokumenti vai dati, kas ir pievienoti, pamatojoties uz šīm prasībām, atšķiras no tiem, kas ir noteikti dalībvalstī, kurā atrodas iestāde vai persona, pie kuras vēršas klients.”]

2. 36. panta 1. punktā otro teikumu svīturo no dienas, kas ir noteikta šīs direktīvas 85. panta 1. punkta pirmajā daļā.

84. pants

Atcelšana

Direktīvu 97/5/EK atceļ no dienas, kas minēta 85. panta 1. punkta pirmajā daļā.

85. pants
Transponēšana

1. Dalībvalstīs vēlākais pēc [18] mēnešiem pēc pieņemšanas dienas stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Tās nekavējoties dara Komisijai zināmus minētos tiesību aktus un nosūta šo tiesību aktu un šīs direktīvas korelācijas tabulu.

Kad dalībvalstis pieņem šos noteikumus, tajos iekļauj atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarīt šādu atsauci.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmu to valsts tiesību aktu galveno noteikumu tekstu, kurus tās pieņem šīs direktīvas darbības jomā.

86. pants
Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

87. pants
Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē,

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs

"MAKSĀJUMU PAKALPOJUMI" ATBILSTĪGI 4. PANTAM

1) Pakalpojumi, kas ļauj noguldīt skaidru naudu maksājumu kontā, kā arī visas vajadzīgās darbības rīcībai ar maksājumu kontu.

2) Pakalpojumi, kas ļauj izņemt skaidru naudu no maksājumu konta, kā arī visas vajadzīgās darbības rīcībai ar maksājumu kontu.

3) Maksājumu darījumu izpilde, tostarp naudas līdzekļu pārskaitīšana, maksājumu kontā pie lietotāja maksājumu pakalpojumu sniedzēja vai pie cita maksājumu pakalpojumu sniedzēja:
 – automātisko maksājumu izpildīšana, tostarp vienreizēja automātiskā maksājuma izpildīšana;
 – maksājumu darījumu izpildīšana ar maksājumu karti vai līdzīgu ierīci;
 – pārskaitījumu izpildīšana, tostarp regulāro maksājuma uzdevumu izpildīšana.

4) Maksājumu darījuma izpildīšana, ja naudas līdzekļi ietilpst maksājumu pakalpojumu lietotāja kredītlīnijā:
 – automātisko maksājumu izpildīšana, tostarp vienreizēja automātiskā maksājuma izpildīšana;
 – maksājumu darījumu izpildīšana ar maksājumu karti vai līdzīgu ierīci;
 – pārskaitījumu izpildīšana, tostarp regulāro maksājuma uzdevumu izpildīšana.

5) Maksājumu karšu emitēšana, kas ļauj maksājumu pakalpojumu lietotājam pārskaitīt kontā ieskaitītos līdzekļus (debitkartes) vai līdzekļus, uz ko attiecas kredītlīnijas (kreditkartes) ²¹⁴.

6) Svītrots ²¹⁵

7) Naudas pārvedumi

²¹⁴ Kā *ECON* 280.

²¹⁵ Punkts ir svītrots, jo, ņemot vērā līdzekļu definīciju 4. panta 8. punktā, uz maksājumu darījumiem, kuros līdzekļi ir elektroniskas naudas veidā, jau attiecas 3. punkts.

8) Maksājumu darījumu izpildīšana ar jebkādu distances saziņas līdzekļu palīdzību, piemēram, ar mobilajiem tālruņiem vai citām digitālajām vai informācijas tehnoloģiju ierīcēm, kur pakalpojumu sniedzējs - telekomunikāciju vai informācijas tehnoloģiju sistēmas vai tīkla operators maksājumu pakalpojuma lietotāja vārdā, izņemot gadījumā, ja elektroniskas preces vai elektroniski saziņas pakalpojumi tiek sniegti, pamatā izmantojot pašu ierīci, un maksājumu izdara tieši pakalpojumu sniedzējam, kas ir telekomunikāciju vai informācijas tehnoloģiju sistēmas vai tīkla operators uz viņa paša kontu, kas nav starpnieks vai trešā persona ²¹⁶.

9) svītrots ²¹⁷

²¹⁶ Atbilstīgi izdarītajām izmaiņām 3. panta j) punktā. Atbilst *ECON* 283.

²¹⁷ Kā *ECON* 284.